

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 30.

Vydána dne 10. června 1950.

Cena Kčs 7.40.

OBSAH:

(66. – 71.) 66. Zákon o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců. — 67. Zákon o pracovních a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů (soudcovský zákon). — 68. Nařízení, kterým se vydává platový řád pro správní zaměstnance. — 69. Nařízení, kterým se vydává platový řád pro učitele. — 70. Nařízení, kterým se vydává platový řád pro zaměstnance zdravotní péče. — 71. Nařízení, kterým se vydává platový řád pro soudce z povolání, prokurátory a soudcovské čekatele.

66.

Zákon

ze dne 17. května 1950

o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Účel zákona.

Účelem tohoto zákona jest uspořádat pracovní a platové poměry státních zaměstnanců obdobně, jak je tomu u ostatních pracujících, umožnit tak správný výběr, hodnocení a odměňování zaměstnanců a zaručit v nejvyšší míře osobní odpovědnost, uvědomělou kázeň a podmětky pro socialistický poměr k práci, a tím i celkové zvýšení produktivity práce.

Rozsah platnosti zákona.

§ 2.

(1) Tento zákon se vztahuje na všechny státní zaměstnance s výjimkou

- a) příslušníků ozbrojených sborů z povolání a
- b) soudců z povolání a prokurátorů.

(2) Vláda určí podniky, ústavy, fondy a zařízení, na jejichž zaměstnance se tento zákon nevztahuje. Vláda také upraví pracovní a platové poměry těchto zaměstnanců; než se tak stane, platí pro ně dosavadní předpisy.

§ 3.

Zaměstnanecké skupiny.

Zaměstnanci se podle povahy úkolů jimi obstarávaných roztrídí do zaměstnaneckých skupin, jež tvoří

- a) správní zaměstnanci,
- b) učitelé,
- c) zaměstnanci zdravotní péče,
- d) zaměstnanci zahraniční služby

§ 4.

Plánování pracovních sil.

(1) Plánem pracovních sil se stanoví počet a druh pracovních sil potřebných pro plnění úkolů státní správy; přitom se určí odděleně též funkční místa. Tento plán se sestaví vždy na časové období shodné s obdobím jednotného hospodářského plánu (plánovací období).

(2) Nastanou-li během plánovacího období změny v organizaci státní správy nebo některého jejího oboru nebo změny úkolů, jež byly podkladem pro sestavení plánu pracovních sil, jest pro zbývající část plánovacího období přizpůsobit plán uvedeným změnám.

(3) Pracovní síly mohou být plánovány jen v počtu nezbytně potřebném k obstarávání úkolů státní správy v plánovacím období, funkční místa jen v počtu, jehož jest při nejúspěšnějším uspořádání státní správy nezbytně třeba.

(4) Plán pracovních sil schvaluje vláda.

(5) Směrnice pro sestavení, projednání a kontrolu plánu pracovních sil a pro jeho provádění vydá vláda.

Část druhá.

Úprava pracovních a platových poměrů.

Oddíl 1.

Společná ustanovení.

§ 5.

Vznik pracovního poměru.

(1) Zaměstnance lze přijmouti jen v rámci plánu pracovních sil.

(2) Pracovní poměr a doba zaměstnání počínají dnem nastoupení práce.

(3) Zaměstnanci složí při nastoupení práce slib. Podrobnosti určí vláda nařízením.

§ 6.

Podmínky pro vznik pracovního poměru.

(1) Zaměstnancem se může stát, kdo

- a) je československý občan,
- b) je státně spolehlivý a bezúhonný,
- c) je tělesně a duševně způsobilý k pracím, pro které je přijímán,
- d) prokáže přiměřenou dobu práce ve výrobě,
- e) má potřebnou politickou a odbornou způsobilost.

(2) Podrobnosti a odchylky stanoví vláda, po případě orgány jí k tomu zmocněné.

§ 7.

Pracovní označení.

Pracovní označení zaměstnanců, pokud není již stanoveno zvláštními předpisy, určí vláda.

§ 8.

Kvalifikační zkoušky.

(1) Zaměstnanci se podrobují podle potřeby kvalifikačním zkouškám.

(2) Podrobnosti o kvalifikačních zkouškách určí příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 9.

Postavení zaměstnance.

(1) Každému zaměstnanci se dostává zařazením na určité pracovní místo ve státní správě oprávnění vymezených zákonnými a organizačními předpisy.

(2) Zaměstnanci činnému v mezích jeho oprávnění zaručuje stát podporu a ochranu.

§ 10.

Povinnosti.

(1) Zaměstnanec je povinen pracovat s veškerým úsilím pro zajištění a rozvoj lidové demokratického zřízení, zejména upevnění moci pracujícího lidu.

(2) Při své práci je povinen řídit se zásadně příkazy a pokyny vedoucích a nesmí svémocně překročit rámec svého oprávnění. Svěřené práce má vykonat včas, věrně a svědomitě. Ve služebních věcech je povinen zachovávat mlčenlivost.

(3) Za svou práci je zaměstnanec osobně odpovědný a své chování má vždy zařídit tak, aby bylo v souladu s požadavky nutné uvědomělé kázně a podporovalo pracovní pospolitost. Vědomosti politické a odborné, potřebné k plnění svěřených úkolů, je povinen zaměstnanec rozšiřovat a prohlubovat.

(4) Zaměstnanec nesmí vykonávat vedlejší soukromou činnost (funkci, zaměstnání, povolání), jež by mu překážela v řádném plnění povinností, přičila se veřejným zájmům nebo budila pochybnost o jeho nestranném a nezištném vykonávání svěřených prací. Rovněž je nepřípustné, aby zaměstnanec přijímal od kohokoli vzhledem k své činnosti dary nebo jiné výhody nebo si je dal slíbiti.

(5) Zaměstnanec je povinen svědomitě opatrovat majetek, který mu byl úřadem svěřen. Byla-li mu uložena též jeho správa, je povinen vykonávat ji s náležitou péčí.

(6) Podrobnosti upraví vláda nařízením, kterým může též zmocnit ústřední úřady, aby podle potřeby vydaly předpisy o zvláštních povinnostech zaměstnanců.

§ 11.

Důsledky porušení povinností.

(1) Poruší-li zaměstnanec úmyslně nebo z nebalosti své povinnosti, stíhá se kárnými tresty.

(2) Způsobil-li zaměstnanec zaviněným porušením povinností státu škodu, je povinen ji nahraditi.

(3) Podrobnosti určí vláda nařízením.

§ 12.

Pracovní doba.

(1) Rozdělení pracovní doby v rámci platných předpisů určí vláda, po případě úřady (orgány) jí k tomu zmocněné. Vyžaduje-li toho včasné provedení úkolu, je zaměstnanec povinen pracovat i nad rozsah stanovené pracovní doby.

(2) V jakém rozsahu a za jakých podmínek se snižuje pracovní doba zaměstnanců pracujících trvale pod vlivem roentgenového nebo ra-

díového záření nebo vystavených při práci trvale nákaze tuberkulosou, stanoví vláda.

§ 13.

Nepřítomnost v práci.

(1) Nepřítomnost zaměstnankyň v práci pro těhotenství nebo mateřství je omluvena po dobu 18 týdnů, v nichž došlo k porodu.

(2) Ze závažných příčin lze zaměstnance poskytnouti pracovní volno nebo úlevu v práci v rozsahu a za podmínek, které stanoví vláda.

(3) Nárok na pracovní příjmy po dobu omluvené nepřítomnosti v práci upraví platové řády.

§ 14.

Pracovní příjmy.

(1) Pro platové rozřazení zaměstnanců se v příslušných zaměstnaneckých skupinách stanoví podle jednotlivých druhů prací a jejich hodnoty pracovní třídy.

(2) Zaměstnanci se zařadí (přeradí) do pracovních tříd v rámci schváleného plánu pracovních sil podle druhu konané práce.

(3) Pracovní třídy, jim odpovídající základní plat, ostatní pracovní příjmy a bližší podmínky pro zařazování zaměstnanců do pracovních tříd upraví platové řády.

§ 15.

Sociální dávky.

(1) Zaměstnancům přísluší přídavek na děti, a to ve výši a za podmínek stanovených předpisy platnými pro ostatní pracující. Podrobnosti určí platové řády.

(2) Vláda může povoloovati jiné sociální dávky, zejména pro zaměstnance postižené neštěstím a pro pozůstalé po zaměstnancích, a vydávati směrnice o poskytování těchto dávek.

§ 16.

Administrativní srážky.

Pohledávky státu vůči zaměstnanci vzniklé z pracovního poměru lze uhrazovat administrativními srážkami s pracovních příjmů v rozsahu a za podmínek, které stanoví platové řády.

§ 17.

Změna pracovního místa.

Zaměstnanec může býti na žádost nebo z úřední moci

- a) přeložen nebo přechodně přidělen na jiné pracoviště téhož oboru státní správy,
- b) převeden do jiné zaměstnanecké skupiny nebo do jiného oboru státní správy.

Skončení pracovního poměru.

§ 18.

Způsoby skončení pracovního poměru.

Pracovní poměr se končí:

- a) výpovědí,
- b) zrušením bez výpovědi,
- c) dohodou,
- d) odsouzením ke ztrátě občanských práv.

§ 19.

Rozvázání pracovního poměru výpovědí.

(1) Zaměstnanec může vypovědět z vážných osobních důvodů pracovní poměr. Přijetí výpovědi může býti odepráno ve veřejném zájmu.

(2) Úřad může rozvázat písemnou výpověď pracovní poměr zaměstnance,

- a) neosvědčí-li se během prvních tří měsíců po nastoupení práce,
- b) vyjde-li na jevo, že při přijetí nesplňoval podmínky pro vznik pracovního poměru,
- c) vykazuje-li vlastní vinou nedostatečný pracovní výkon,
- d) poruší-li hrubě své povinnosti,
- e) nastane-li u něho stav, který podle předpisů o národním důchodovém pojištění zakládá pro něho v případě skončení pracovního poměru nárok na důchod invalidní nebo starobní,
- f) pozbude-li československého občanství,
- g) je-li ve veřejném zájmu třeba účelnějšího rozmístění pracovních sil.

(3) U zaměstnanců, u nichž od nastoupení práce neuplynula doba tří měsíců, činí výpovědní lhůta dva týdny. U ostatních zaměstnanců činí výpovědní lhůta tři měsíce a počíná prvním dnem následujícího měsíce po dání výpovědi.

(4) O zaměstnance, jehož pracovní poměr bude rozvázán výpovědí podle odstavce 2 písm. g), bude postaráno jiným vhodným umístěním odpovídajícím jeho způsobilosti. Do doby, než se tak stane, lze mu poskytnout přiměřenou výpomoc. Podrobnosti určí vláda.

§ 20.

Zrušení pracovního poměru bez výpovědi.

Úřad zruší bez výpovědi pracovní poměr zaměstnance, dopustí-li se zaměstnanec takového jednání, že ho nelze dále považovat za státně spolehlivého nebo že jeho neprodlené propuštění je v zájmu udržení pracovní kázně podle povahy věci nezbytně nutné.

§ 21.

**Rozvázání pracovního poměru
dohodou.**

Dohodou mezi zaměstnancem a úřadem může býti pracovní poměr rozvázán bez dodržení výpovědní lhůty.

Oddíl 2.

Zvláštní ustanovení.

§ 22.

Pracovní poměr správních zaměstnanců na zkoušku.

(1) Správní zaměstnanci se přijímají do pracovního poměru na zkoušku zpravidla na podkladě přijímacích zkoušek. Zkušební doba trvá tři měsíce.

(2) Podrobnosti o přijímacích zkouškách a bližší směrnice o způsobu práce ve zkušební době stanoví příslušný ústřední úřad.

Učitelé.

§ 23.

Vymezení osobního rozsahu.

Učitelé jsou státní zaměstnanci, kteří na školách obstarávají výchovu a vyučování.

§ 24.

Povinnosti.

(1) Učitel je povinen pracovat s největším úsilím a péčí na rozumovém, mravním a tělesném rozvoji svěřené mládeže, aby vypsela v uvědomělé občany lidově demokratického státu, statečné obránce vlasti a zastánce pracujícího lidu a socialismu.

(2) Učitel má přispívat ke kulturnímu rozvoji státu, působit k zvýšení politického uvědomění lidu a pomáhat při zavádění socialistických forem práce, zejména na vesnici.

(3) Učitel pověřený správou školy (odboru) má být ostatním učitelům vzorem a vést školu tak, aby jako kolektiv učitelů a žáků ve spolupráci s rodiči vykonávala zdárně své politické a výchovné poslání.

(4) V pracovní době stanovené všeobecnými předpisy je učitel povinen plnit normální míru vyučovací povinnosti, obstarávat práce související s vyučováním a práce, které se mu uloží zvláštními předpisy.

Zaměstnanci zdravotní péče.

§ 25.

Vymezení osobního rozsahu.

(1) Zaměstnanci zdravotní péče jsou zaměstnanci, kteří odborně pracují v oboru péče o zdraví lidu nebo v oboru veterinární péče.

(2) Okruh zaměstnanců zdravotní péče blíže vymezí platový řád.

§ 26.

Povinnosti.

(1) Zaměstnanci činní v oboru péče o zdraví lidu jsou povinni s největším úsilím pečovat o zvýšení zdravotní úrovně lidu. Přitom jsou povinni poskytovat hodnotnou a účelnou zdravotní péči odpovídající současnému stavu a úrovni lékařské vědy a zdravotnických zařízení. Jsou dále povinni zvyšovat pracovní způsobilost obyvatelstva a přispívat tak k budování socialismu.

(2) Každý lékař a v mezích své způsobilosti i každý jiný zaměstnanec zdravotní péče je povinen, nebrání-li tomu nepřekonatelná překážka, poskytnouti první pomoc v každé denní i noční době, jestliže bez neodkladného poskytnutí této pomoci by byl ohrožen život nebo bylo vážně ohroženo zdraví nemocného a není-li lékařská pomoc obvyklým způsobem včas dosažitelná.

(3) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně pro zaměstnance činné v oboru veterinární péče.

Zaměstnanci zahraniční služby.

§ 27.

Pro zaměstnance zahraniční služby platí ustanovení tohoto zákona o správních zaměstnancích. Odchytky z těchto ustanovení odůvodněné povahou zahraniční služby stanoví vláda.

Část třetí.**Přechodná a závěrečná
ustanovení.**

§ 28.

**Převod dosavadních
zaměstnanců.**

(1) Státní zaměstnanci, kteří jsou v den počátku účinnosti tohoto zákona v činné službě, zařadí se do příslušných pracovních tříd v mezích prozatímního plánu pracovních sil a obdrží místo všech služebních příjmů podle dosavadních předpisů příjmy podle tohoto zákona. Prozatímní plán pracovních sil se stanoví podle § 4 na dobu nejdéle jednoho roku ode dne počátku účinnosti tohoto zákona.

(2) Až do provedení převodu vyplácejí se zálohově služební příjmy podle dosavadních předpisů; případné přeplatky se promíjejí, pokud je nezavinil zaměstnanec.

(3) Za součást služebních příjmů podle dosavadních předpisů se považují i zálohy povolené vládou na platovou úpravu státních a některých jiných veřejných zaměstnanců.

(4) Podrobnosti, zejména zda a v jaké výši přísluší přídavek k vyrovnání případného rozdílu mezi dosavadními a novými příjmy, stanoví vláda.

§ 29.

Důchodové pojištění a pensijní zaopatření.

(1) Pro zaměstnance v činné službě, kteří do dne počátku účinnosti tohoto zákona nebyli účastní národního důchodového pojištění, a pro poživatele odpočivných (zaopatřovacích) platů platí ode dne účinnosti tohoto zákona předpisy o národním důchodovém pojištění. Pensijní nároky získané ve veřejném pensijním zaopatření před účinností tohoto zákona zůstávají však nedotčeny.

(2) Podrobnosti upraví vláda nařízením; než se tak stane, postupuje se podle dosavadních předpisů.

§ 30.

Příslušnost.

(1) K opatřením a rozhodnutím podle tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných je příslušný osobní úřad, pokud se v tomto zákoně nebo v těchto předpisech nestanoví jinak. Ústřední úřad může toto oprávnění přenést na úřady podřízené, na případě na sebe. Řízení upraví vláda nařízením.

(2) Presidentu republiky přísluší jmenování vysokoškolských profesorů.

(3) Pověřování funkcemi přísluší

a) presidentu republiky, pokud jde o

1. přednostu a ostatní zaměstnance kanceláře presidenta republiky,
2. přednosty diplomatických misí,
3. předsedu Ústředí vědeckého výzkumu, jeho náměstka a předsedu státního úřadu statistického,

b) užšímu předsednictvu Národního shromáždění (předsednictvu Slovenské národní rady), pokud jde o zaměstnance Národního shromáždění (Slovenské národní rady),

c) vládě, pokud jde o

1. vedoucí zaměstnance ústředních úřadů pověřené stálým zastupováním ministra (náměstky ministra),
2. přednosty odborů ústředních úřadů,

d) jednotlivým členům vlády, po případě předsedům ústředních úřadů, pokud jde o

1. správní zaměstnance a zaměstnance zdravotní péče na funkčních místech, jejichž pověření funkcí nepřísluší presidentu republiky nebo vládě,
2. ředitele škol III. stupně.

(4) Předpisy o ustanovování tajemníků a přednostů referátů u krajských národních výborů zůstávají nedotčeny. Příslušnost k pověřování ostatních zaměstnanců národních výborů funkcemi stanoví vláda.

(5) Z funkce odvolává příslušný ústřední úřad. U Národního shromáždění (Slovenské národní rady) a národních výborů odvolává z funkce orgán, který zaměstnance funkcí pověřil.

(6) Ústřední úřady mohou příslušnost uvedenou v odstavci 3 písm. d) a v předchozím odstavci větě první přenést na osobní úřady.

(7) Hodnosti zahraniční služby v cizině propůjčuje, pokud toto právo není vyhrazeno presidentu republiky, ministr zahraničních věcí, a jde-li o odborné přidělence, v dohodě s věcně příslušným ministrem.

§ 31.

Rozhodčí řízení.

(1) Spory z pracovního poměru projednávají výlučně rozhodčí komise. Zahájení sporu z pracovního poměru nemá odkladný účinek na provedení opatření, o něž ve sporu jde.

(2) Složení a organizaci rozhodčích komisí, jakož i řízení u nich upraví vláda nařízením.

(3) Stížnost k správnímu soudu je v těchto věcech vyloučena.

§ 32.

Platové řády.

Platové řády pro jednotlivé zaměstnanecké skupiny vydá vláda nařízeními. Platové řády mohou bližší úpravu otázek jimi zásadně upravených vyhradit vládním usnesením, po případě svěřit ji příslušným ústředním úřadům.

§ 33.

Zaměstnanci přijatí k výkonu prací vyskytujících se jen v určitých časových obdobích nebo k zdolání mimořádných prací přechodné povahy.

(1) Pro zaměstnance přijaté k výkonu prací vyskytujících se jen v určitých časových obdobích nebo k zdolání mimořádných prací přechodné povahy platí toliko ustanovení § 5 odst. 2, § 6 odst. 1 písm. a) až c) a odst. 2, §§ 9 až 13, § 18, § 19 odst. 1 až 3, §§ 20, 21 a 28, § 30 odst. 1, §§ 31, 35 a 36, a pokud platové řady nestanoví jinak, i §§ 14 až 16.

(2) V rozhodnutí o přijetí budiž výslovně uvedena práce a doba, na kterou se zaměstnanec přijímá. Pracovní poměr těchto zaměstnanců skončí uplynutím doby, na kterou byl sjednán, neskončil-li již před tím podle ustanovení §§ 18 až 21.

§ 34.

Zvláštní ustanovení o pracovních a mzdových poměrech některých veřejných zaměstnanců.

Pro nestátní veřejné zaměstnance, na něž se vztahuje ustanovení § 14 písm. a) zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice, platí ustanovení tohoto zákona jen pokud, pokud tak stanoví vláda. Ustanovení § 2 odst. 2 druhé věty a § 29 platí obdobně.

§ 35.

Osvobození od poplatků a dávek.

Podání zaměstnanců ve věcech jejich pracovních a platových poměrů, jakož i protokoly sepsané v takových věcech jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 36.

Zaměstnanci národních výborů.

(1) Zaměstnanci v činné službě ve správě vykonávané národními výbory a ve správě nebo provozu podniků, ústavů, fondů a jiných zařízení spravovaných národními výbory, kteří nejsou státními zaměstnanci, stávají se jimi a vztahují se na ně ustanovení tohoto zákona s výjimkou zaměstnanců komunálních podniků

podle zákona č. 199/1948 Sb., o komunálních podnicích. Ustanovení § 29 platí tu obdobně.

(2) Osobním úřadem zaměstnanců národních výborů je krajský národní výbor. Ministerstvo vnitra může podle potřeby přenést tuto působnost v dohodě s příslušnými ústředními úřady na národní výbory nižšího stupně.

§ 37.

Zaměstnanci Národního shromáždění a Slovenské národní rady.

Pro zaměstnance Národního shromáždění (Slovenské národní rady) platí tento zákon s odchylkou, že tam, kde se v něm stanoví příslušnost vlády nebo jejích členů, je příslušné užší předsednictvo Národního shromáždění (předsednictvo Slovenské národní rady).

§ 38.

Zrušení dosavadních předpisů.

Ode dne počátku účinnosti tohoto zákona pozbývají pro zaměstnance uvedené v § 2 odst. 1 platnosti nebo použitelnosti dosavadní předpisy o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců.

§ 39.

Účinnost a provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Čepička v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kopřiva v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Rais v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Duriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

67.

Zákon

ze dne 17. května 1950

o pracovních a platových poměrech soudců
z povolání, prokurátorů a soudcovských
čekatelů (soudcovský zákon).

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Účel zákona.

Zákon upravuje pracovní a platové poměry soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů tak, aby byl zajištěn řádný výkon soudnictví v duchu socialismu.

§ 2.

Zaměstnanecká skupina soudců.

Soudci z povolání, prokurátoři a soudcovští čekatelé tvoří zaměstnaneckou skupinu soudců.

§ 3.

Plánování pracovních sil.

(1) Plánem pracovních sil se stanoví počet a druh pracovních sil, nezbytně potřebných pro plnění úkolů soudnictví; přitom se též určí počet a druh funkcí, kterých je nezbytně třeba pro řádné obstarávání úkolů justiční správy (správní funkce). Tento plán se sestaví vždy na časové období shodné s obdobím jednotného hospodářského plánu (plánovací období).

(2) Nastanou-li během plánovacího období změny v organizaci soudnictví nebo některého jeho oboru nebo změny úkolů, jež byly podkladem pro sestavení plánu pracovních sil, přizpůsobí se plán pro zbývající část plánovacího období těmto změnám.

(3) Plán pracovních sil schvaluje vláda.

(4) Směrnice pro sestavení, projednání a kontrolu plánu pracovních sil a pro jeho provádění vydá vláda.

Část druhá.

Úprava pracovních poměrů.

Soudci z povolání.

§ 4.

Podmínky pro ustanovení.

(1) Soudcem z povolání (dále v této části jen „soudce“) smí být ustanoven svéprávný československý občan, který

1. je státně spolehlivý a bezúhonný,
2. s prospěchem dokončil právnické studium,
3. s úspěchem vykonal odbornou justiční zkoušku,
4. přiměřenou dobu pracoval ve výrobě.

(2) Délku a způsob práce ve výrobě stanoví ministr spravedlnosti podle směrnice vydaných vládou pro ostatní státní zaměstnance.

(3) Z důležitých důvodů může ministr spravedlnosti prominout podmínky uvedené v odstavci 1 č. 2 a 3.

§ 5.

Ustanovení soudce.

(1) Soudci jsou na svá místa ustanovováni trvale.

(2) Pracovní poměr soudce počíná dnem nastoupení úřadu.

(3) Při prvním ustanovení vykoná soudce přísahu. Její znění a způsob, jak se vykonává, stanoví zvláštní zákon.

§ 6.

Kvalifikační zkoušky.

(1) Soudci se podrobují podle potřeby kvalifikačním zkouškám.

(2) Podrobnosti stanoví ministr spravedlnosti.

§ 7.

Základní povinnosti.

(1) Soudce je povinen být věrný Československé republice, jejímu lidu, jejímu lidově demokratickému zřízení, jejímu prezidentu a její vládě.

(2) Při výkonu soudní moci je soudce povinen zachovávat zákony a nařízení, vykládat je v duchu ústavy i zásad lidově demokratického zřízení a rozhodovat nestranně. Své politické a odborné znalosti k tomu potřebné je povinen stále zdokonalovat. Při výkonu justiční správy je povinen dbát služebních příkazů.

(3) Soudce je povinen chovat se vždy tak, aby to odpovídalo jeho úkolům a podporovalo pracovní pospolitost.

(4) Soudce je povinen zachovávat mlčenlivost v úředních věcech vůči každému, komu není povinen takové věci sdělit, leč by byl takové povinnosti pro určitý případ zproštěn. Mimo výkon úřadu nesmí projevovat své názory o projednávaných věcech.

(5) Soudce nesmí za svoji úřední činnost nebo vzhledem k ní, byť i dodatečně, pro sebe nebo pro jiné osoby přímo nebo nepřímo nabízené dary nebo jiné výhody přijímat, vymínovat si je nebo dávat podnět k jejich nabízení.

(6) Soudce je povinen svědomitě opatrovat majetek, který mu byl justiční správou svěřen; byla-li mu uložena též jeho správa, je povinen ji vykonávat s náležitou péčí.

§ 8.

Přítomnost v práci.

(1) Soudce je povinen dodržovat stanovenou pracovní dobu a její rozdělení. Vyžaduje-li toho včasné provedení daných úkolů, je povinen pracovat i nad rozsah stanovené pracovní doby.

(2) Těhotenstvím a mateřstvím je omluvena nepřítomnost v práci po dobu 18 týdnů, v nichž došlo k porodu.

(3) Ze závažných příčin lze soudci poskytnout pracovní volno nebo úlevu v práci v rozsahu a za podmínek, které stanoví vláda.

§ 9.

Vedlejší činnost ve veřejné službě.

(1) Soudce je povinen k příkazu justiční správy převzít a vykonávat vedlejší činnost ve veřejné službě, která odpovídá jeho pravidelným úkolům. Je-li toho třeba, poskytne se mu v hlavní činnosti potřebná úleva.

(2) Pokud pro výkon vedlejší činnosti neplatí zvláštní předpisy, odpovídá soudce za její řádný výkon podle předpisů platných pro hlavní činnost.

§ 10.

Vedlejší soukromá činnost.

S výjimkou činnosti vědecké nebo umělecké nesmí soudce vykonávat soukromou placenou vedlejší činnost.

§ 11.

Přechodné přidělení, přeložení a převod.

(1) Soudce smí být přechodně přidělen k jinému soudu (úřadu) jen na dobu nepřesahující šest měsíců.

(2) V době nové soudní organizace smí být soudce přeložen k jinému soudu i proti své vůli. Totéž platí o přechodném přidělení přesahujícím šest měsíců a o převodu do jiné zaměstnanecké skupiny nebo do jiného oboru státní správy.

(3) O přechodném přidělení, přeložení a o převodu soudce v oboru justiční správy rozhoduje ministr spravedlnosti; o převodu soudce do jiného oboru státní správy rozhoduje ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněným členem vlády (předsedou ústředního úřadu) a ministrem financí.

§ 12.

Vzdání se úřadu.

(1) Nebrání-li tomu důležitý zájem služby, může se soudce vzdát úřadu. Prohlášení o tom musí být písemné.

(2) O přijetí vzdání se úřadu rozhodne ministr spravedlnosti.

(3) Pracovní poměr končí dnem, kterým byl soudce zproštěn úřadu.

§ 13.

Skončení pracovního poměru.

(1) Pracovní poměr soudce může být skončen, jestliže by byly u něho po skončení pracovního poměru splněny podmínky pro vznik národního nebo invalidního důchodu z národního pojištění.

(2) Je-li třeba ve veřejném zájmu snížit počet pracovních sil (§ 3), smí být v době nové soudní organizace pracovní poměr soudce ukončen i mimo případy stanovené v odstavci 1.

(3) Nepožádá-li invalidní soudce, aby byl s ním pracovní poměr skončen, vysloví mimo dobu nové soudní organizace kárný soud, zda je splněn zákonný důvod pro skončení pracovního poměru.

(4) O skončení pracovního poměru rozhoduje ministr spravedlnosti.

(5) Dojde-li k opatření podle odstavce 2, bude postaráno o soudce jiným vhodným umístěním, odpovídajícím jeho způsobilosti. Do doby, než se tak stane, lze mu poskytnout přiměřenou výpomoc. Podrobnosti určí vláda.

§ 14.

Zrušení pracovního poměru.

(1) Byl-li soudce trestním soudem odsouzen k ztrátě občanských práv, zrušuje se jeho pracovní poměr dnem právní moci odsuzujícího rozsudku.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí přiměřeně, byl-li soudci uložen v kárném řízení trest propuštění.

§ 15.

Povinnosti po skončení pracovního poměru.

Soudce je povinen i po skončení pracovního poměru zachovat mlčenlivost a splnit všechny závazky z pracovního poměru, které vznikly za jeho trvání.

§ 16.

Odpovědnost za způsobenou škodu.

(1) Způsobil-li soudce zaviněným porušením povinností státu škodu, je povinen ji nahradit. Lze-li povinnost k náhradě škody stanovit bez zvláštních potíží, určí se náhrada ve správním řízení (náhradovém řízení), jinak ji stanoví k žalobě řádný soud.

(2) Pro náhradové řízení platí obdobně všeobecné předpisy platné pro státní zaměstnance.

§ 17.

Kárné provinění.

(1) Kárného provinění se dopustí soudce, který úmyslně nebo z nedbalosti poruší své povinnosti.

(2) Dosáhl-li soudce prvního ustanovení zatažením překážky nebo klamným předstíráním, že splnil podmínky předepsané pro ustanovení, posuzuje se toto jednání jako kárné provinění.

§ 18.

Kárné tresty.

(1) Kárné tresty jsou:

1. pokárání,
2. peněžitý trest,
3. propuštění.

(2) Peněžitý trest lze uložit do výše jedno měsíčního základního platu, při čemž možno soudci povolit přiměřené měsíční splátky.

(3) Při uložení kárného trestu pokárání nebo peněžitého trestu může být v kárném nálezu vysloveno, že soudce může být přeložen k jinému soudu.

§ 19.

Kárné orgány.

(1) Kárné řízení koná nejvyšší soud jako kárný soud v senátě složeném z předsedy nejvyššího soudu (jeho zástupce), ze dvou soudců z povolání ustanovených u nejvyššího soudu a ze dvou soudců z lidu jako přísedících.

(2) Kárný senát sestavuje předseda nejvyššího soudu (jeho zástupce). Přísedící ze soudců z povolání jsou povolováni do kárného senátu ze členů nejvyššího soudu, kteří budou k tomu určeni na celý rok předem. O vyloučení a odmítnutí členů senátu a zapisovatele platí přiměřené předpisy o vyloučení a odmítnutí soudců a zapisovatelů v trestním řízení soudním.

(3) Kárné provinění soudců stíhá generální prokurátor kárnou žalobou.

§ 20.

Kárné řízení.

(1) O kárném řízení, o nálezu kárného soudu a o obnově kárného řízení platí přiměřeně, pokud se dále nestanoví jinak, předpisy o řízení ve věcech trestních.

(2) Obhájcem obviněného může být advokát, soudce z povolání, prokurátor nebo zástupce jednotné odborové organizace.

(3) V řízení proti obviněnému, jehož pobyt není znám, nebo je-li jeho dosažení spojeno s těžko překonatelnými překážkami, vyvěsí se obsílka k hlavnímu líčení na soudní desce.

§ 21.

Zproštění výkonu práce.

(1) Stane-li se soudce důvodně podezřelým z kárného provinění takové povahy, že by jeho dalším setrváním v práci byly ohroženy důležité veřejné zájmy, zproští ho kárný soud výkonu práce. Nestrpí-li věc odkladu, zproští ho výkonu práce zatím předseda služebního nebo nadřízeného úřadu a oznámí to neprodleně kárnému soudu.

(2) Po dobu zproštění výkonu práce přísluší svobodnému soudci 30% a ženatému 50% základního platu. Tato část základního platu se zvyšuje o 10% na každé dítě, na které přísluší přídavek na děti, nejvýše však do výše dvou třetin základního platu. Přídavek na děti přísluší nezkrácený. Jiné příjmy získané soudcem v této době se započítávají na tuto částku.

(3) Zaniknou-li okolnosti, které odůvodňovaly zproštění výkonu práce, kárný soud je zruší z úřední moci nebo na návrh kárného zástupce nebo předsedy služebního nebo nadříze-

ného úřadu, po případě k žádosti postiženého soudce. Skončilo-li kárné řízení zastavením nebo byl-li soudce obvinění zproštěn, zařídí se doplacení příjmů, které mu nebyly vyplaceny vzhledem k ustanovení předchozího odstavce. Na tento doplatek se započítávají jiné příjmy, získané v době zproštění výkonu práce.

(4) Ustanovení odstavců 2 a 3 platí obdobně i pro soudce, u něhož zproštění výkonu práce nastalo uvalením vazby.

§ 22.

Výkon kárného trestu.

(1) Výkon kárného trestu zařídí osobní úřad.

(2) Kárný trest pokárání je vykonán doručením písemného vyhotovení kárného nálezu obviněnému. Peněžitý trest se zpravidla vykoná srážkou s pracovních příjmů provinivšího se soudce a odvede se do státní pokladny.

Prokurátoři a soudcovští čekatelé.

§ 23.

Prokurátoři.

(1) Ustanovení této části platí s výjimkou ustanovení § 5 odst. 1, § 7 odst. 2 věty první, § 13 odst. 3 a § 19 odst. 2 a se změnami uvedenými v odstavcích 2 až 4 přiměřeně pro prokurátory.

(2) Prokurátor je povinen při plnění svých úkolů chránit a posilovat lidově demokratické zřízení a zachovávat zákony, jiné předpisy i zásady lidově demokratického zřízení. Při výkonu úřadu je povinen dbát služebního příkazu.

(3) Na prokurátory se nevztahují předpisy omezující přechodné přidělování, překládání a převod do jiné zaměstnanecké skupiny nebo do jiného oboru státní správy.

(4) Nejvyšší soud vykonává kárnou moc nad prokurátory v senátě složeném z předsedy nejvyššího soudu (jeho zástupce), jednoho soudce z povolání ustanoveného u nejvyššího soudu, jednoho prokurátora a ze dvou soudců z lidu.

§ 24.

Soudcovští čekatelé.

O pracovních poměrech soudcovských čekatelů platí na místě ustanovení §§ 4 až 22 obdobně ustanovení §§ 5 až 13 a §§ 17 až 21 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců, jakož i všeobecné předpisy vydané podle těchto ustanovení.

Část třetí.

Úprava platových poměrů.

§ 25.

Pracovní příjmy.

(1) Pro platové roztržidění soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů (dále v této části jen „soudci“) se stanoví podle jednotlivých druhů prací a jejich hodnoty pracovní třídy.

(2) Soudce se zařadí do pracovní třídy podle druhu prací, spojených s místem, na něž byl v rámci plánu pracovních sil ustanoven.

(3) Pracovní třídy, jim odpovídající základní plat a ostatní pracovní příjmy upraví platový řád.

§ 26.

Sociální dávky.

(1) Soudcům přísluší přídavek na děti ve výši a za podmínek stanovených předpisy platnými pro ostatní pracující. Podrobnosti určí platový řád.

(2) Vláda může povolovat jiné sociální dávky, zejména pro soudce postižené neštěstím a pro pozůstalé po soudcích, a vydávat směrnice o poskytování těchto dávek.

§ 27.

Administrativní srážky.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru lze uhrazovat administrativními srážkami s pracovních příjmů v rozsahu a za podmínek, které stanoví platový řád.

Část čtvrtá.

Závěrečná ustanovení.

§ 28.

Příslušnost.

(1) Nestanoví-li se v tomto zákoně jinak, jest k opatřením a rozhodnutím podle tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných příslušný osobní úřad, po případě podřízený úřad jím k tomu zmocněný.

(2) Soudcovské čekatele přijímá a soudce z povolání (prokurátory) ustanovuje ministr spravedlnosti.

(3) Pověřování správními funkcemi ve smyslu tohoto zákona přísluší

1. prezidentu republiky, jde-li o předsedu nejvyššího soudu, předsedu správního soudu a o generálního prokurátora,
2. vládě, jde-li o předsedu státního soudu, státního prokurátora a předsedy krajských soudů,

3. ministru spravedlnosti v ostatních případech.

(4) Ze správní funkce odvolává ministr spravedlnosti.

§ 29.

Osvobození od poplatků a dávek.

Podání soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů ve věcech jejich pracovních a platových poměrů, jakož i protokoly sepsané v takových věcech jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 30.

Důchodové pojištění.

(1) Pro soudce z povolání, prokurátory a soudcovské čekatele a pro poživatelé odpočívňích (zaopatřovacích) platů platí ode dne účinnosti tohoto zákona předpisy o národním důchodovém pojištění. Pensijní nároky získané ve veřejném pensijním zaopatření před účinností tohoto zákona zůstávají však nedotčeny.

(2) Podrobnosti upraví vláda nařízením. Než se tak stane, postupuje se podle dosavadních předpisů.

§ 31.

Platový řád.

Platový řád pro soudce z povolání, prokurátory a soudcovské čekatele vydá vláda nařízením, které může bližší úpravu otázek jím zásadně upravených vyhradit vládním usnesením, po případě svěřit ji ministru spravedlnosti.

Část pátá.

Přechodná ustanovení.

§ 32.

Převod do nové úpravy.

(1) Soudci z povolání, prokurátoři a soudcovští čekatelé, kteří jsou v den počátku účinnosti tohoto zákona v činné službě, se zařadí, pokud není dále stanoveno jinak, do příslušných pracovních tříd v mezích prozatímního plánu pracovních sil a obdrží místo všech služebních příjmů podle dosavadních předpisů příjmy podle tohoto zákona. Prozatímní plán pracovních sil se stanoví podle § 3 na dobu nejdéle jednoho roku ode dne počátku účinnosti tohoto zákona.

(2) Soudci druhé skupiny, kteří nebudou nejpozději do tří měsíců po vyhlášení tohoto zákona ustanoveni na místa u určitých soudů (prokuratur), budou převedeni do jiné zaměst-

nanecké skupiny nebo bude jejich pracovní poměr ukončen podle § 13 odst. 2.

(3) Až do provedení převodu do nových příjmů vyplácí se zálohově služební příjmy podle dosavadních předpisů; případné přeplatky se promíjejí, pokud je příjemce nezavinil.

(4) Za součást služebních příjmů podle dosavadních předpisů se považují i zálohy povolené vládou na platovou úpravu státních a některých jiných veřejných zaměstnanců.

(5) Podrobnosti o převodu upraví platový řád.

(6) Vláda stanoví, zda a v jaké výši přísluší přídavek k vyrovnání případného rozdílu mezi dosavadními a novými příjmy.

§ 33.

Kárné věci.

(1) Tento zákon se vztahuje i na porušení povinností, jichž se dopustil soudce z povolání nebo prokurátor před jeho účinností.

(2) S výjimkou ustanovení odstavce 3 platí ustanovení tohoto zákona o kárném řízení i pro pokračování v řízení ve věcech dosud v první stolici neskončených. O opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným před účinností tohoto zákona se rozhodne podle dosavadních předpisů.

(3) Kárné věci soudcovských čekatelů nastalé přede dnem počátku účinnosti tohoto zákona, o nichž kárný soud před tímto dnem v první stolici dosud nerozhodl, se vyřídí, jako by řízení o nich bylo zahájeno za účinnosti tohoto zákona. O opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným v kárných věcech soudcovských čekatelů před účinností tohoto zákona se rozhodne podle dosavadních předpisů.

(4) Kárné tresty pravoplatně uložené podle dosavadních předpisů, jež do dne počátku účinnosti tohoto zákona nebyly zcela vykonány, se přemění buď zcela, nebo pokud jde o jejich neodpykanou část, v přiměřený peněžitý trest. Přeměnu vysloví, jde-li o soudce z povolání a prokurátory, kárný soud, jinak osobní úřad. Zmenšení odpočívňého platu po dobu stanovenou v kárném nálezu zůstává nezměněno.

§ 34.

Zrušení dosavadních předpisů.

Dnem počátku účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti, po případě použitelnosti, všechny předpisy, upravující služební a platové poměry soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů, na něž se vztahuje tento zákon.

§ 85.

Účinnost a provedení.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950.

(2) Ustanovení tohoto zákona platí přiměřeně i pro soudce z povolání u správního soudu s výjimkou ustanovení § 4 odst. 1 č. 3, § 19 odst. 1 a 2 a §§ 23 a 24.

(3) Působnost ministra spravedlnosti vykonává pro soudce z povolání u správního soudu v případech ustanovení §§ 4, 6, 28 a 31 předseda vlády, v ostatních případech předseda správního soudu; působnost kárného soudu vykonává správní soud.

(4) Tento zákon provedou předseda vlády a ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

68.

Vládní nařízení

ze dne 30. května 1950.

kterým se vydává platový řád pro správní zaměstnance.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 32 zákona č. 66/1950-Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců (dále jen „zákon“):

§ 1.

Osobní rozsah.

(1) Tento platový řád se vztahuje v rozsahu stanoveném v § 2 zákona na všechny státní zaměstnance vyjma zaměstnance, pro které platí platové řády pro učitele a pro zaměstnance zdravotní péče.

(2) Na zaměstnance přijaté k výkonu prací vyskytujících se jen v určitých časových obdobích nebo k zdolání mimořádných prací přechodné povahy (§ 33 zákona) se tento platový řád vztahuje, jsou-li přijati k výkonu prací, které konají správní zaměstnanci.

Oddíl I.

Pracovní třídy.

§ 2.

Počet pracovních tříd a zařazení jednotlivých druhů prací.

Správní zaměstnanci se podle druhu konané práce a její hodnoty roztrídí do devíti pracovních tříd. Podle seznamu prací, který schválí vláda, se určí, které práce náležejí do jednotlivých pracovních tříd. U prací neuvedených v seznamu se pracovní třída stanoví podle obdoby jiných tam uvedených a stejně hodnotných prací. V pochybných případech určí odpovídající pracovní třídu orgán zmocněný k tomu vládou.

§ 3.

Zařazení zaměstnance při přijetí (při převodu z jiné zaměstnanecké skupiny).

(1) Zaměstnanec se při přijetí zařadí do pracovní třídy, do které jsou zařazeny práce, pro jejichž výkon byl přijat.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně při převodu zaměstnance z jiné zaměstnanecké skupiny.

§ 4.

Přeřazení do vyšší nebo nižší pracovní třídy.

(1) Zaměstnanec, který koná s úspěchem práce zařazené do vyšší pracovní třídy, přeřadí se v rámci plánu pracovních sil do této vyšší pracovní třídy nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy mu bylo uloženo konat tyto práce.

(2) Zaměstnanec se přeřadí do nižší pracovní třídy,

- a) není-li dostatečně způsobilý k výkonu prací odpovídajících jeho dosavadnímu zařazení,
- b) vyžaduje-li toho změna organizace práce, po případě plánu pracovních sil.

§ 5.

Společná ustanovení o zařadování (přeřadování).

(1) Koná-li zaměstnanec práce zařazené do více pracovních tříd, zařadí se podle prací, ve kterých je těžiště jeho celkové činnosti.

(2) Zaměstnanec pověřený funkcí se zařadí do pracovní třídy podle nejhodnotnější práce v jeho pracovním úseku.

(3) Zastupování nepřítomného zaměstnance na služební příkaz neodůvodňuje přeřazení zastupujícího zaměstnance do jiné pracovní třídy. Koná-li však přitom zaměstnanec s úspěchem práce zařazené do vyšší pracovní třídy déle než měsíc, přísluší mu za dobu dalšího zastupování náhrada ve výši stanovené v § 6 odst. 3.

Oddíl II.

Příjmy z pracovního poměru.

§ 6.

Výše základního platu.

(1) Výše základního platu v pracovních třídách I až VIII činí:

Ve stupni	Při době započitatelné pro časový postup		V pracovní třídě							
	od počátku	do konce	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
			Kčs měsíčně							
1.	—	1. roku	1 800	2 020	2 270	2 570	2 910	3 320	3 800	4 370
2.	2. roku	3. roku	1 980	2 230	2 500	2 830	3 210	3 660	4 180	4 810
3.	4. roku	6. roku	2 150	2 410	2 710	3 060	3 470	3 960	4 530	5 200
4.	7. roku	12. roku	2 290	2 570	2 890	3 270	3 700	4 220	4 830	5 550
5.	13. roku	19. roku	2 430	2 730	3 070	3 470	3 930	4 490	5 130	5 900
6.	20. roku	—	2 520	2 830	3 180	3 600	4 080	4 650	5 320	6 120

Časový postup do vyššího stupně téže pracovní třídy je podmíněn úspěšným výsledkem prověření pracovního výkonu zaměstnance.

(2) Základní plat v pracovní třídě IX se stanoví částkou od 5 500 Kčs měsíčně. Výměru základního platu v této pracovní třídě stanoví jednotlivým zaměstnancům na návrh příslušného ústředního úřadu vláda, po případě orgán jí k tomu zmocněný, a to s přihlédnutím k hodnotě zaměstnancovy práce, k jeho pracovním výsledkům, osobním vlastnostem a funkci, kterou po případě zastává.

(3) Náhrada za zastupování nepřítomného zaměstnance (§ 5 odst. 3) se vyměří ve výši rozdílu mezi základním platem zastupujícího zaměstnance a základním platem, který by mu příslušel v pracovní třídě, do níž je zařazen zastupovaný zaměstnanec. Je-li však touto pracovní třídou třída IX, činí náhrada za každou pracovní třídu převyšující třídu, do které je zastupující zaměstnanec zařazen, 15% jeho základního platu; úhrn základního platu a této náhrady nesmí však přesahovat výši základního platu zastupovaného zaměstnance.

(4) Náhrada podle odstavce 3 se posuzuje jako součást základního platu.

Doba započitatelná pro časový postup.

§ 7.

(1) Pro časový postup se s omezením stanoveným v §§ 8 a 9 započte doba

- a) strávená v jakémkoli pracovním poměru,
- b) vojenské služby v československé armádě, pokud nebyla prodloužena (nasluhována) v důsledku výkonu trestu,
- c) služby v československých legiích nebo strávená ve vlastnosti účastníka národního boje za osvobození, a to v rozsahu, ve kterém byla dosud započitatelná pro zvýšení služného (platu mu odpovídajícího) podle zákona č. 462/1919 Sb., o propůjčení míst legionářům, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, nebo podle zákona č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

(2) Příslušný ústřední úřad může pro časový postup započísti také dobu strávenou v samostatném zaměstnání (povolání), dobu nezavazující nezaměstnanosti nebo dobu, po kterou byla zaměstnanci práce znemožněna pro politickou, národní nebo rasovou persekuci.

§ 8.

(1) Ze započtení pro časový postup je vyloučena doba

- a) strávená před dovršením 18. roku věku, pokud nejde o období uvedená v § 7 odst. 1 písm. c),
- b) neomluvené nepřítomnosti v práci,
- c) neplaceného pracovního volna,
- d) po kterou byl zaměstnanec podle příslušných předpisů zproštěn výkonu práce, leč by mu za tuto dobu příslušel plný základní plat,
- e) která byla v předchozím pracovním poměru vyloučena ze započtení pro zvýšení pracovních příjmů.

(2) Příslušný ústřední úřad může v odůvodněných případech povolit započtení doby uvedené v odstavci 1 písm. c) a e).

§ 9.

Při souběhu několika důvodů pro započtení téže doby pro časový postup se provede započtení toliko z jednoho, pro zaměstnance nejvýhodnějšího důvodu.

§ 10.

Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvy vnitra a práce a sociální péče vydati směrnice k provádění ustanovení §§ 7 až 9.

Doba, po kterou přísluší základní plat.

§ 11.

(1) Základní plat přísluší, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, po dobu trvání pracovního poměru s výjimkou doby

- a) neomluvené nepřítomnosti v práci,
- b) neplaceného pracovního volna,
- c) neschopnosti k práci pro nemoc nebo úraz, pokud tato neschopnost přesahuje dobu 6 týdnů, nebo pokud si zaměstnanec nemoc (úraz) způsobil úmyslně nebo hrubou neobalostí; lhůta 6 týdnů se prodlužuje o 2 týdny u zaměstnanců, jejichž zaměstnání ve veřejné službě ke dni onemocnění (úrazu) trvá již 10 roků, a o další týden za každých dalších 5 roků zaměstnání ve veřejné službě,
- d) nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost přesahuje dobu 6 týdnů; není-li však zaměstnankyně ve veřejné službě zaměstnána alespoň 2 roky, nepřisluší základní plat od počátku nepřítomnosti v práci.

(2) V odůvodněných případech může příslušný ústřední úřad povolit výjimky z ustanovení odstavce 1 písm. c) a d) podle směrnic, které stanoví vláda.

§ 12.

Nárok na základní plat po dobu neschopnosti k práci pro nemoc (úraz) nebo po dobu nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství, vyplývající z ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) a d), trvá, i když pracovní poměr skončil dříve výpovědí danou zaměstnanci v uvedené době.

Funkční přídavky.

§ 13.

(1) Funkční přídavky přísluší zaměstnancům, kteří jsou zařadění do pracovních tříd III až VIII a jsou pověřeni funkcí zařadenou do plánu pracovních sil. V pracovní třídě IX je v základním platu obsažena také odměna za zastávání funkce; k její hodnotě se přihlédne při stanovení výměry základního platu podle § 6 odst. 2.

(2) Výše funkčního přídavku činí:

V pracovní třídě	Kčs měsíčně
III	300 až 500
IV	400 až 600
V	500 až 700
VI	600 až 800
VII	700 až 900
VIII	900 až 1500

(3) V mezích částek stanovených v odstavci 2 určí podle hodnoty funkce výši funkčního přídavku jednotlivým zaměstnancům příslušný k pověření zaměstnance funkcí.

(4) Hodnota funkce se posuzuje zejména podle

- a) míry potřebných znalostí a zkušeností,
- b) míry odpovědnosti a závažnosti důsledků plynoucích z funkční činnosti po stránce politického, hospodářského, územního a osobního dosahu,
- c) závislosti funkční činnosti na příkazech a pokynech nadřízených míst (míry samostatné disposiční pravomoci),

- d) závislosti práce podřízených zaměstnanců na činnosti zaměstnance pověřeného funkcí (míry intenzity funkční činnosti),
- e) míry potřebných organizačních schopností a potřebné iniciativnosti a
- f) počtu bezprostředně podřízených zaměstnanců při jinak stejných okolnostech.

§ 14.

(1) Funkční přídavky jsou odměnou za činnost spočívající v řízení a kontrole práce podřízených zaměstnanců.

(2) Funkční přídavek přísluší, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, po dobu skutečného výkonu funkce a po dobu omluvené nepřítomnosti v práci, po kterou zaměstnanci přísluší základní plat.

(3) Byly-li by u téhož zaměstnance splněny podmínky pro přiznání více než jednoho funkčního přídavku, přísluší mu jen jeden přídavek, a to nejvyšší.

(4) Zaměstnanci, který na služební příkaz zastupuje v pracovních třídách III až VIII nepřítomného zaměstnance pověřeného funkcí nebo zatím zastává uprázděné funkční místo déle než měsíc, přísluší za dobu dalšího zastávání funkce vedle případné náhrady podle § 6 odst. 3 první věty náhrada ve výši příslušného funkčního přídavku. Tato náhrada se snižuje o funkční přídavek po případě příslušející zastupujícímu zaměstnanci. Jde-li o zastupování nebo o zatím zastávání funkčního místa v pracovní třídě IX, přísluší náhrada podle § 6 odst. 3 druhé věty ve dvojnásobné výši, snižená obdobně podle ustanovení předchozí věty; přísluší jen potud, pokud úhrn základního platu, případného funkčního přídavku a této náhrady nepřesáhne výši základního platu zastupovaného zaměstnance.

§ 15.

Jazykový příplatek.

Zaměstnancům zařazeným do pracovních tříd I až VIII, kteří konají práce vyžadující znalosti a používání cizích řečí, přísluší jazykový příplatek, který činí 200 Kčs měsíčně za každou používanou cizí řeč. Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, přísluší tento příplatek jen po dobu konání prací odůvodňujících jeho přiznání a po dobu omluvené nepřítomnosti v práci, po kterou přísluší zaměstnanci základní plat.

§ 16.

Prémie a odměny.

(1) Za vyšší pracovní výkon se poskytují prémie, a to ve výši a za podmínek stanovených premiovými řády, které vydá vláda.

(2) Za zlepšovací návrhy, jejichž provedením byla práce z hospodárně nebo jinak zdokonalena, a za mimořádné výkony a významné pracovní zásluhy mohou být poskytnuty odměny. Bližší předpisy o poskytování odměn vydá vláda.

§ 17.

Odměna za práci přes čas.

(1) Práci přes čas se rozumí práce konaná nad pracovní dobu stanovenou pro období týdně, a jde-li o zaměstnance pracující v pravidelných pracovních směnách v nepřetržitém provozu, pro období čtyřtýdně.

(2) Za práci přes čas přísluší s výjimkou uvedenou v odstavci 3 zvláštní odměna za předpokladu, že jde o nařízenou, nezbytně nutnou a déle trvající práci přes čas, která není jinak odměňována a za kterou není poskytnuto náhradní volno. O tom, zda jsou tyto podmínky splněny, rozhoduje příslušný osobní úřad podle směrnic vydaných ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče.

(3) Zvláštní odměna za práci přes čas nepřísluší zaměstnancům, u nichž úhrn pravidelně se opakujících pracovních příjmů a této odměny přesáhne částku, kterou určí vláda.

(4) Vláda stanoví výši odměny, po případě rozsah náhradního volna, a vydá podrobnější předpisy o způsobu přiznávání a poskytování této odměny (náhradního volna).

(5) O odměně za práci konanou o státně uznaných svátcích a památných dnech platí příslušná zákonná ustanovení.

§ 18.

Náhrada za pracovní pohotovost.

Odměna za práci přes čas nepřísluší za pouhou pracovní pohotovost nařízenou nad pracovní dobu stanovenou pro období uvedená v § 17 odst. 1. Za takovou pohotovost může být však poskytnuta náhrada podle směrnic, které vydá vláda.

§ 19.

Věcná plnění.

(1) Věcná plnění lze přiznat jen potud, pokud jsou odůvodněna zvláštními pracovními výkony a je-li to účelnější než poskytování peněžitých pracovních příjmů, nebo pokud jsou odůvodněna zvláštními povinnostmi. Jinak lze zaměstnanci poskytovat věcná plnění jen za náhradu odpovídající jejich obecné ceně.

(2) Podrobnosti stanoví vláda.

§ 20.

Pracovní příjmy neplně
zaměstnaných.

(1) Zaměstnanci, kteří nejsou zaměstnání po celou pravidelnou pracovní dobu, dostanou část pravidelně se opakujících pracovních příjmů (základního platu, po případě funkčního přídatku, jazykového příplatku a věcných plnění) podle poměru jejich pracovní doby k pravidelné pracovní době.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče a zúčastněnými ministerstvy.

§ 21.

Přídatek na děti.

(1) Pro přídatek na děti platí obdobně ustanovení §§ 3, 4, 7 a 8, § 17 odst. 1 a 2 a § 19 odst. 1 a 3 zákona č. 90/1949 Sb., o rodinných přídatcích, ve znění předpisů jej měnících nebo doplňujících; v případech uvedených v § 19 odst. 3 uvedeného zákona činí příslušná opatření ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče.

(2) Přídatek na děti přísluší

- a) po dobu, po kterou přísluší základní plat,
- b) za období uvedená v § 2 odst. 3 zákona o rodinných přídatcích.

(3) Na děti, na které se poskytuje podle jiných předpisů, zejména podle předpisů o národním pojištění, výchovné, přídatek na děti nepřísluší.

(4) Nárok na přídatek na děti a každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši tohoto přídatku, musí oprávněný včas ohlásit a prokázat případné podmínky nároku.

Oddíl III.

Společná ustanovení o příjmech z pracovního poměru.

§ 22.

Příjmy z pracovního poměru se rozumějí pracovní příjmy a sociální dávky.

§ 23.

Vznik a zánik nároku na příjmy z pracovního poměru a změna jejich výměry.

(1) Nárok na základní plat a funkční přídatek vzniká dnem, kdy byly splněny podmínky stanovené pro přiznání těchto příjmů, a zaniká s výjimkou stanovenou v odstavci 3

posledním dnem měsíce, v němž odpadly podmínky nároku na tyto příjmy. Zaměstnanci, u kterého vznikl nárok na tyto příjmy jiného dne než prvního dne v měsíci, přísluší za zbývající část měsíce poměrná část těchto příjmů.

(2) Nárok na ostatní příjmy vzniká (zaniká) dnem, kdy příslušné opatření, jímž byly tyto příjmy přiznány (odňaty), nabylo účinnosti, pokud v něm nebude stanoven jiný den.

(3) Nastala-li některá, ze skutečností, které podle § 11 odst. 1 vylučují nárok na základní plat, přísluší v měsíci, ve kterém taková skutečnost vznikla nebo zanikla, poměrná část základního platu, funkčního přídatku a jazykového příplatku za dny předcházející a následující, nestanoví-li zvláštní předpisy jinak.

(4) Nastala-li skutečnost, která podle platných předpisů má za následek změnu výměry příjmů uvedených v odstavci 1, přísluší tyto příjmy v nové výměře od prvního dne měsíce následujícího po dni, v němž tato skutečnost nastala, a je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne.

§ 24.

Výplata (poskytování) příjmů
z pracovního poměru.

(1) Základní plat, funkční přídatek a přídatek na děti se vyplácí měsíčně předem prvního dne měsíce, pokud nejde o výplatu poměrné části základního platu a funkčního přídatku podle § 23 odst. 1 nebo 3 nebo náhrady podle § 6 odst. 3 a § 14 odst. 3. Případně-li první den měsíce na neděli nebo jiný den, pro který platí ustanovení o nedělích, vyplácí se uvedené příjmy posledního předcházejícího pracovního dne.

(2) Jazykový příplatek se vyplácí zároveň se základním platem; osobní úřad může však podle okolností stanovit jiné výplatní lhůty. Jak se vyplácí (poskytují) ostatní druhy příjmů z pracovního poměru, stanoví příslušné předpisy vydané podle zákona a tohoto platového řádu.

§ 25.

Administrativní srážky.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru nebo se zřetelem na něj lze uhrazovati administrativními srážkami z pracovních příjmů bez ohledu na předpisy o exekuci. Tyto pohledávky se uhradí přede všemi ostatními i dříve zaznamenanými pohledávkami vyjma nárok na výživné ze zákona. Podrobnější předpisy o provádění administrativních srážek vydá ministerstvo financí.

§ 26.

Doplatky a přeplatky na příjmech z pracovního poměru.

(1) Nárok na příjmy z pracovního poměru vyjma přídavek na děti se promlčuje, pokud v předpisech o jednotlivých druzích těchto příjmů není stanoveno jinak, ve třech letech ode dne jejich splatnosti.

(2) Vrácení neprávem vyplacených částek pracovních příjmů (přeplatků) lze požadovati jen, věděl-li zaměstnanec nebo musel-li z okolností předpokládati, že jde o částky nesprávně vyměřené nebo omylem vyplacené, a nejdéle za uplynulou dobu tří roků.

(3) O přeplatech na přídávku na děti platí obdobně ustanovení § 11 odst. 1 první věty zákona o rodinných přídávkách. Přeplatky mohou být srazeny při příštích výplatách přídávku na děti těmto příjemci, a je-li příjemcem zaměstnanec, také z jeho pracovních příjmů. Jinak se přeplatky vymáhají soudní exekucí.

Oddíl IV.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 27.

Převod do pracovních tříd.

(1) Do zaměstnanecké skupiny správních zaměstnanců se bez ohledu na dosavadní zařazení převedou zaměstnanci, kteří v den počátku účinnosti tohoto platového řádu, nikoliv jen přechodně, skutečně konají, a jde-li o zaměstnance v tento den nepřítomné v práci, naposled před počátkem této nepřítomnosti konali práce odpovídající této zaměstnanecké skupině.

(2) Zaměstnanec se zařadí v rámci prozatímního plánu pracovních sil do pracovní třídy odpovídající pracím, které naposled konal přede dnem počátku účinnosti tohoto platového řádu.

§ 28.

Určení výše základního platu ke dni převodu.

(1) V pracovních třídách I až VIII se výše základního platu ke dni převodu do nových příjmů určí podle celkové doby započitatelné k tomuto dni pro časový postup podle obdoby ustanovení §§ 7 až 9.

(2) V pracovní třídě IX se výše základního platu ke dni převodu do nových příjmů určí podle § 6 odst. 2.

§ 29.

Poskytování naturálních příjmů.

Až do vydání předpisů podle § 19 odst. 2 se naturální příjmy poskytují podle dosavadních předpisů.

Příjmy některých zaměstnanců nepřítomných v práci.

§ 30.

Lhůty, po které přísluší základní plat podle § 11 odst. 1 písm. c) a d), se počítají nejdříve od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení. Až do tohoto dne se řídí doba trvání nároku na pracovní příjmy při nepřítomnosti v práci pro nemoc (úraz) nebo pro těhotenství (mateřství) podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti tohoto nařízení. Celková doba nesmí však přesáhnouti dobu, po kterou příslušely služební příjmy podle předpisů uvedených v předchozí větě.

§ 31.

Nároky státních zaměstnanců povoláných k službě v branné moci se do dne počátku účinnosti zákona č. 64/1950 Sb., o sociálním zabezpečení osob povoláných k službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků, posuzují podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti tohoto nařízení.

§ 32.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950; provedou je všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.	Dr. Rais v. r.
Fierlinger v. r.	Kopecký v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Kliment v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Krajčír v. r.
Dr. Čepička v. r.	Petr v. r.
Dr. Gregor v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Nosek v. r.	Dr. Neuman v. r.
Kopřiva v. r.	Erban v. r.
Kabeš v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Šrobár v. r.	

69.

Vládní nařízení

ze dne 30. května 1950,

kterým se vydává platový řád pro učitele.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 32 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců (dále jen „zákon“):

§ 1.

Osobní rozsah.

(1) Tento platový řád upravuje platové poměry učitelů.

(2) Za učitele se považují státní zaměstnanci, kteří obstarávají výchovu a vyučování na školách nebo pedagogickou a vědeckou (uměleckou) činnost na vysokých školách, je-li tato práce těžištěm jejich činnosti.

§ 2.

Pracovní třídy.

(1) Pracovní třídy se stanoví podle druhu práce takto:

Pracovní třída	Druh práce
I	Výchova a vyučování na mateřských školách.
II	Výchova a vyučování na národních školách.
III	Výchova a vyučování na školách středních, na školách pro mládež vyžadující zvláštní péče, na základních odborných školách a odborný výcvik nebo vyučování po dílenském způsobu na školách odborných a vysokých.
IV	Výchova a vyučování na výběrových školách III. stupně. Pomocná pedagogická a vědecká (umělecká) činnost na vysokých školách.
V	Výchova a vyučování vyžadující mimořádné odborné kvalifikace. Pedagogická a vědecká (umělecká) činnost na vysokých školách.

(2) Podrobnosti stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě s ministry financí a práce a sociální péče.

§ 3.

Zařazení učitele při přijetí (při převodu z jiné zaměstnanecké skupiny).

(1) Učitel se při přijetí zařadí do pracovní třídy, do které jsou zařadeny práce, pro jejichž výkon byl přijat.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně při převodu zaměstnance z jiné zaměstnanecké skupiny.

§ 4.

Přeřazení do vyšší nebo nižší pracovní třídy.

(1) Učitel, který koná s úspěchem práce zařazené do vyšší pracovní třídy, přeřadí se v rámci plánu pracovních sil do této vyšší pracovní třídy nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy mu bylo uloženo konati tyto práce.

(2) Učitel se přeřadí do nižší pracovní třídy,

- byl-li přeložen na jiné pracoviště proto, že se neosvědčil v práci zařazené do vyšší pracovní třídy,
- vyžaduje-li toho trvalá změna organizace práce, po případě změna plánu pracovních sil.

§ 5.

Společná ustanovení o zařadování (přeřadování).

(1) Koná-li učitel práce zařazené do více pracovních tříd, zařadí se podle prací, ve kterých je těžiště jeho celkové činnosti.

(2) Zastupování nepřítomného učitele na služební příkaz neodůvodňuje přeřazení zastupujícího učitele do jiné pracovní třídy. Koná-li však přítom učitel s úspěchem práce zařazené do vyšší pracovní třídy déle než měsíc, přísluší mu za dobu dalšího zastupování náhrada ve výši stanovené v § 7 odst. 4.

§ 6.

Základní plat.

Základní plat se skládá z platu pevného a diferencčního.

§ 7.

Pevný plat.

(1) Výše pevného platu v pracovních třídách I až IV činí:

Ve stupni	Při době započitatelné pro zvýšení pevného platu		V pracovní třídě			
	od počátku	do konce	I	II	III	IV
			Kčs měsíčně			
1.	—	5. roku	3 500	4 000	4 500	5 000
2.	6. roku	10. roku	3 940	4 500	5 070	5 630
3.	11. roku	15. roku	4 380	5 000	5 630	6 250
4.	16. roku	20. roku	4 820	5 500	6 190	6 880
5.	21. roku	—	5 250	6 000	6 750	7 500

(2) Postup do vyššího stupně pevného platu se přizná jen učitelům, kteří prokáží vyšší politickou a odbornou způsobilost a dobré pracovní výsledky.

(3) Pevný plat v pracovní třídě V se stanoví částkou od 5 500 Kčs měsíčně. Výměru pevného platu v této pracovní třídě stanoví jednotlivým učitelům na návrh ministra školství, věd a umění vláda, po případě orgán jí k tomu zmocněný, a to s přihlédnutím k hodnotě učitelovy práce, k jeho pracovním výsledkům, osobním vlastnostem a funkci, kterou po případě zastává.

(4) Náhrada za zastupování nepřítomného učitele (§ 5 odst. 2) se vyměří ve výši rozdílu mezi pevným platem zastupujícího učitele a pevným platem, který by mu příslušel v pracovní třídě, do níž je zařazen zastupovaný učitel. Je-li však touto pracovní třídou třída V, činí náhrada za každou pracovní třídu převyšující třídu, do které je zastupující učitel zařazen, 15% jeho pevného platu; úhrn pevného platu a této náhrady nesmí však přesahovat výši pevného platu zastupovaného učitele.

(5) Náhrada podle odstavce 4 se posuzuje jako součást pevného platu.

§ 8.

Diferenční plat.

(1) Diferenční plat se řídí obtížností prací zařazených do téže pracovní třídy, které vyplývají zejména z organizace školy, z počtu žáků a z povahy výchovných a vzdělávacích oborů.

(2) Diferenční plat přísluší za práce zařazené do pracovní třídy I až IV a stanoví se

- a) na mateřských školách do výše 300 Kčs, na národních školách do výše 400 Kčs, na národních školách málotřídních do výše 800 Kčs, na školách pro mládež vyžadující zvláštní péči do výše 800 Kčs, vždy měsíčně a za třídu,
- b) na vysokých školách do výše 250 Kčs a na ostatních školách do výše 180 Kčs měsíčně za předmět (obor) a třídu (oddělení, skupinu).

(3) Jde-li o práce mimořádně ohrožující zdraví nebo bezpečnost života, může se diferencční plat stanovený podle odstavce 2 zvýšit o částku přiměřenou tomuto ohrožení.

(4) Diferenční plat je splatný vždy nejdéle za uplynulé školní pololetí.

(5) Podrobnosti stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě s ministry financí a práce a sociální péče.

Doba započitatelná pro zvýšení pevného platu.

§ 9.

(1) Pro zvýšení pevného platu se s omezením stanoveným v §§ 10 a 11 započte doba

- a) strávená v jakémkoli pracovním poměru,
- b) vojenské služby v československé armádě, pokud nebyla prodloužena (nasluhována) v důsledku výkonu trestu,

c) služby v československých legiích nebo strávená ve vlastnosti účastníka národního boje za osvobození, a to v rozsahu, ve kterém byla dosud započitatelná pro zvýšení služného (platu mu odpovídajícího) podle zákona č. 462/1919 Sb., o propůjčení míst legionářům, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, nebo podle zákona č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

(2) Ministerstvo školství, věd a umění může pro zvýšení pevného platu započíst také dobu strávenou v samostatném zaměstnání (povolání), dobu nezaviněné nezaměstnanosti nebo dobu, po kterou byla učiteli práce znemožněna pro politickou, národní nebo rasovou persekuci.

§ 10.

(1) Ze započtení pro zvýšení pevného platu je vyloučena doba

- a) strávená před dovršením 18. roku věku, pokud nejde o období uvedená v § 9 odst. 1 písm. c),
- b) neomluvené nepřítomnosti v práci,
- c) neplaceného pracovního volna,
- d) po kterou byl učitel podle příslušných předpisů zproštěn výkonu práce, leč by mu za tuto dobu příslušel plný pevný plat,
- e) která byla v předchozím pracovním poměru vyloučena ze započtení pro zvýšení pracovních příjmů.

(2) Ministerstvo školství, věd a umění může v odůvodněných případech povolit započtení doby uvedené v odstavci 1 písm. c) a e).

§ 11.

Při souběhu několika důvodů pro započtení téže doby pro zvýšení pevného platu se provede započtení toliko z jednoho, pro učitele nejpriznivějšího důvodu.

§ 12.

Ministerstvo školství, věd a umění může v dohodě s ministerstvy vnitra, financí a práce a sociální péče vydati směrnice k provádění ustanovení §§ 9 až 11.

§ 13.

Doba, po kterou přísluší základní plat.

(1) Základní plat přísluší, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, po dobu trvání pracovního poměru s výjimkou doby

- a) neomluvené nepřítomnosti v práci,
- b) neplaceného pracovního volna,
- c) neschopnosti k práci pro nemoc nebo úraz, pokud tato neschopnost přesahuje dobu 6 týdnů, nebo pokud si učitel nemoc (úraz) způsobil úmyslně nebo hrubou nedbalostí. Lhůta 6 týdnů se prodlužuje o 2 týdny učitelům, jejichž zaměstnání ve veřejné službě ke dni onemocnění (úrazu) trvá již 10 roků, a o další týden za každých dalších 5 roků zaměstnání ve veřejné službě,
- d) nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost přesahuje dobu 6 týdnů; není-li však učitelka ve veřejné službě zaměstnána alespoň 2 roky, nepřislouží základní plat od počátku nepřítomnosti v práci.

(2) V odůvodněných případech může ministerstvo školství, věd a umění povolit výjimky z ustanovení odstavce 1 písm. c) a d) podle směrnice, které stanoví vláda.

§ 14.

Nárok na základní plat po dobu neschopnosti k práci pro nemoc (úraz) nebo po dobu nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství, vyplývající z ustanovení § 13 odst. 1 písm. c) a d), trvá, i když pracovní poměr skončil dříve výpovědí danou učiteli v uvedené době.

§ 15.

Ředitelské (funkční) přídavky.

(1) Učitelům zařazeným do pracovních tříd I až IV, kteří jsou pověřeni správou školy (jejího odboru), přísluší ředitelské přídavky v měsíčních částkách:

Za správu školy	Ve stupni			
	a	b	c	d
	při počtu tříd			
	1	2—3	4—6	7 a více
Kčs				
materšské	250	300	400	
I. stupně	500	600	750	900

Za správu školy (odboru)	Ve stupni				
	a	b	c	d	e
	při počtu tříd				
	do 3	4—6	7—10	11—20	21 a více
Kčs					
II. stupně	600	800	1 000	1 200	
III. stupně	800	1 100	1 400	1 700	2 000

(2) Učitelům pověřeným správou školy pro mládež vyžadující zvláštní péče přísluší ředitelský přídavek v částkách stanovených za správu školy odpovídajícího stupně.

(3) Ředitelské přídavky stanovené za správu mateřské školy se zvyšují měsíčně o 100 Kčs, je-li na škole zavedeno celodenní zaměstnávání dětí.

(4) Učitelům pověřeným správou základní odborné školy se počítají pro stanovení výše ředitelského přídavku vždy dvě třídy, které mají nejvýše 3 dny pravidelného vyučování týdně, za jednu třídu; přitom se počítají vy-
bývající liché třídy za celou třídu.

(5) Je-li učitel pověřen správou několika škol, vyměří se mu ředitelský přídavek podle nejvyššího stupně spravovaných škol a podle celkového počtu tříd.

(6) Ředitelský přídavek přísluší, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, po dobu skutečného výkonu funkce a po dobu omluvené nepřítomnosti v práci, po kterou učitelé přísluší základní plat.

(7) Učitel, který zastupuje ředitele po dobu jeho nepřítomnosti v práci, přísluší náhrada ve výši ředitelského přídavku po dobu zastupování, trvá-li déle než měsíc. U ředitelů se v případě takového zastupování užije obdobné ustanovení odstavce 5.

(8) Učitelům odborných a vysokých škol v pracovních třídách III a IV přísluší za vedení ústavu nebo podobných organizačních složek funkční přídavek v částkách od 500 Kčs do 1 000 Kčs, za pedagogické vedení laboratorů nebo dílen v částkách od 200 Kčs do 500 Kčs měsíčně. Ustanovení odstavců 6 a 7 platí obdobně.

(9) Podrobnosti stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě s ministry financí a práce a sociální péče.

§ 16.

Vyučovací povinnost.

(1) V pracovní době stanovené všeobecnými předpisy je učitel povinen plnit normální míru vyučovací povinnosti, obstarávat práce související s vyučováním a práce, které se mu uloží zvláštními předpisy.

(2) Normální míra vyučovací povinnosti učitelů se stanoví

v pracovní třídě	I	II	III	IV
počtem vyučovacích hodin týdně	28	26	24	21

a může se snížit o jednu až dvě hodiny týdně v případech odůvodněných zvláštní povahou práce, které stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě s ministrem financí.

(3) Normální míra vyučovací povinnosti učitelů vysokých škol a učitelů zařazených do pracovní třídy V na ostatních školách stanoví ministr školství, věd a umění.

(4) Koná-li učitel práce zařazené do různých pracovních tříd, řídí se normální míra jeho vyučovací povinnosti prací, kterou koná převážně.

(5) Učitelům pověřeným správou školy (jejího odboru) se započte do vyučovací povinnosti

a) za správu jednotřídní školy mateřské nebo národní 3 hodiny týdně,

b)

za správu školy (jejího odboru)	při počtu tříd				
	do 3	4—6	7—10	11—20	21 a více
hodin týdně					
mateřské	4	6	8		
I. stupně	6	8	10		
II. nebo III. stupně	8	12	14	16	18

(6) Učitel, pověřenému správou školy pro mládež vyžadující zvláštní péče, započte se za správu školy do vyučovací povinnosti počet hodin stanovený pro školu odpovídajícího stupně.

(7) Učitel, pověřenému správou základní odborné školy se počítají pro stanovení normální míry vyučovací povinnosti vždy dvě třídy, které mají nejvýše 3 dny vyučování týdně, za jednu třídu; přitom se počítají vy-
bývající liché třídy za celou třídu.

(8) Učitel, pověřenému správou několika škol různého stupně, se určí vyučovací povinnost podle nejvyššího stupně spravovaných škol a podle celkového počtu tříd.

(9) Vyžaduje-li toho potřeba práce, je učitel povinen vyučovat až o 20 % nad normální míru vyučovací povinnosti.

(10) Učitel, jemuž bylo osobním úřadem uloženo vykonávat správní nebo jiné práce, lze započítat do vyučovací povinnosti dvě hodiny takového zaměstnání jako jednu hodinu vyučovací.

(11) Podrobnosti stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě s ministry financí a práce a sociální péče.

§ 17.

Odměny za přespočetné hodiny.

(1) Za každou vyučovací hodinu uloženou učiteli nad normální míru vyučovací povinnosti přísluší odměna, která činí:

v pracovní třídě	I	II	III	IV
Kčs týdně	20	30	40	50

(2) Odměna za přespočetné hodiny nepřisluží

- a) za hodiny, ve kterých učitel zastupoval nepřítomného učitele, netrvala-li doba takového zastupování nepřetržitě déle než 14 dní,
- b) za dobu nepřítomnosti v práci a
- c) za dobu hlavních školních prázdnin přesahující dobu dovolené na zotavenou.

(3) Celková doba, za kterou odměna přísluší, se zaokrouhluje na celé týdny.

(4) Odměny za přespočetné hodiny se vyplácejí zpravidla za uplynulé školní pololetí.

(5) Podrobnosti stanoví ministr školství, věd a umění.

§ 18.

Pedagogické odměny.

(1) Výkon učitele a jakost jeho práce se hodnotí zejména podle

výchovných a vyučovacích výsledků,
politické a odborné úrovně výchovy a vyučování,
činnosti v pedagogických sborech,
úsilí o překonání ztížených pracovních podmínek,
činnosti v žákovských organizacích a ve sdružení rodičů a přátel školy,
práce v oboru sociální a zdravotní péče o žactvo,
účasti na rozšiřování a zdokonalování společenské hospodářské základny a při zavádění socialistických forem práce,
činnosti směřující k zvýšení politického uvědomění lidu a
činnosti osvětové a tělovýchovné.

(2) Pedagogické odměny se vyplácejí zpravidla za uplynulé školní pololetí.

(3) Podrobnosti o způsobu hodnocení a odměňování zvýšeného výkonu učitele stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě s ministry financí a práce a sociální péče.

(4) Úhrnou roční částku pedagogických odměn stanoví vláda.

§ 19.

Mimořádné odměny.

Za zlepšovací návrhy, jejichž provedením byla práce z hospodárněna nebo jinak zdokonalena, a za mimořádné úkony a významné pracovní zásluhy mohou být poskytnuty mimořádné odměny. Bližší předpisy o poskytování mimořádných odměn vydá vláda.

§ 20.

Věcná plnění.

(1) Věcná plnění lze přiznati učiteli jen potud, pokud jsou odůvodněna zvláštními pracovními výkony a je-li to účelnější než poskytování peněžitých pracovních příjmů, nebo pokud jsou odůvodněna zvláštními povinnostmi. Jinak lze učiteli poskytovat věcná plnění jen za náhradu odpovídající jejich obecné ceně.

(2) Podrobnosti stanoví vláda.

§ 21.

Pracovní příjmy neplně zaměstnaných.

Učiteli, jemuž byla na jeho žádost snížena normální míra vyučovací povinnosti o více než 20 %, přísluší místo plného pevného platu jeho část, a to

v pracovní třídě	%
I	4,5
II	4,8
III	5,2
IV	5,7

za každou týdenní vyučovací hodinu.

§ 22.

Externí učitelé.

(1) Zaměstnanci přijatí k vyučování jen na určité časové období jsou externí učitelé a vztahuje se na ně ustanovení § 33 zákona.

(2) Výši odměn externích učitelů stanoví ministr školství, věd a umění v dohodě s ministry financí a práce a sociální péče.

§ 23.

Přídavek na děti.

(1) Pro přídavek na děti platí obdobně ustanovení §§ 3, 4, 7 a 8, § 17 odst. 1 a 2 a § 19 odst. 1 a 3 zákona č. 90/1949 Sb., o rodinných přídavcích, ve znění předpisů jej měnících nebo doplňujících; v případech uvedených v § 19 odst. 3 uvedeného zákona činí příslušná opatření ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče.

(2) Přídavek na děti přísluší

- a) po dobu, po kterou přísluší pevný plat,
- b) za období uvedená v § 2 odst. 3 zákona o rodinných přídavcích.

(3) Na děti, na které se poskytuje podle jiných předpisů, zejména podle předpisů o národním pojištění, výchovné, přídavek na děti nepřísluší.

(4) Nárok na přídavek na děti a každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši tohoto přídavku, musí oprávněný včas ohlásit a prokázat případné podmínky nároku.

§ 24.

Vznik a zánik nároku na příjmy z pracovního poměru a změna jejich výměry.

(1) Příjmy z pracovního poměru se rozumějí pracovní příjmy a sociální dávky.

(2) Nárok na základní plat a ředitelské (funkční) přídavky vzniká dnem, kdy byly splněny podmínky stanovené pro přiznání těchto příjmů, a zaniká s výjimkou uvedenou v odstavci 4 posledním dnem měsíce, v němž odpadly podmínky nároku na tyto příjmy. Učitelé, u kterého vznikl nárok na tyto příjmy jiného dne než prvního dne v měsíci, přísluší za zbývající část měsíce poměrná část těchto příjmů.

(3) Pokud není platovým řádem nebo předpisy podle něho vydanými stanoveno jinak, vzniká (zaniká) nárok na ostatní příjmy dnem, kdy opatření, jímž byly tyto příjmy přiznány (odňaty), nabylo účinnosti, pokud v něm nebude stanoven jiný den.

(4) Nastala-li některá ze skutečností, které podle § 13 odst. 1 vylučují nárok na základní plat, přísluší v měsíci, ve kterém taková skutečnost vznikla nebo zanikla, poměrná část základního platu a ředitelského (funkčního) přídavku za dny předcházející a následující, nestanoví-li zvláštní předpisy jinak.

(5) Nastala-li skutečnost, která podle platných předpisů má za následek změnu výměry příjmů uvedených v odstavci 2, přísluší tyto příjmy v nové výměře od prvního dne měsíce následujícího po dni, v němž tato skutečnost nastala, a je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne.

§ 25.

Výplata (poskytování) příjmů z pracovního poměru.

(1) Pevný plat, ředitelské (funkční) přídavky a přídavek na děti se vyplácí měsíčně předem prvního dne měsíce, pokud nejde o vý-

platu poměrné části pevného platu a ředitelského (funkčního) přídavku podle § 24 odst. 2 nebo 4 nebo náhrady podle § 7 odst. 4. Případně-li první den měsíce na neděli nebo na jiný den, pro který platí ustanovení o nedělích, vyplácí se uvedené příjmy posledního předcházejícího pracovního dne.

(2) Jak se vyplácí (poskytují) ostatní druhy příjmů z pracovního poměru, stanoví příslušné předpisy vydané podle zákona a tohoto platového řádu.

§ 26.

Administrativní srážky.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru nebo se zřetelem na něj lze uhrazovati administrativními srážkami z pracovních příjmů bez ohledu na předpisy o exekuci. Tyto pohledávky se uhradí přede všemi ostatními i dříve zaznamenanými pohledávkami vyjma nárok na výživné ze zákona. Podrobnější předpisy o provádění administrativních srážek vydá ministerstvo financí.

§ 27.

Doplatky a přeplatky na příjmech z pracovního poměru.

(1) Nárok na příjmy z pracovního poměru vyjma přídavek na děti se promlčuje, pokud v předpisech o jednotlivých druzích těchto příjmů není stanoveno jinak, ve třech letech ode dne jejich splatnosti.

(2) Vrácení neprávem vyplacených částek pracovních příjmů (přeplatků) lze požadovati jen, věděl-li učitel nebo musel-li z okolností předpokládati, že jde o částky nesprávně vyměřené nebo omylem vyplacené, a nejdéle za uplynulou dobu tří roků.

(3) O přeplatcích na přídavku na děti platí obdobně ustanovení § 11 odst. 1 první věty zákona o rodinných přídavcích. Přeplatky mohou být sraženy při příštích výplatách přídavku na děti těmž příjemci, a je-li příjemcem učitel, také z jeho pracovních příjmů. Jinak se přeplatky vymáhají soudní exekucí.

§ 28.

Převod dosavadních zaměstnanců.

(1) Učitelé podle zákona se stávají ode dne počátku jeho účinnosti státní zaměstnanci, u nichž byly v tento den splněny podmínky stanovené v § 1 nebo u nichž tyto podmínky nebyly splněny jen z toho důvodu, že v tento den

- a) vykonávali vojenskou službu,
- b) byli uvolněni k výkonu poslaneckého mandátu, veřejné funkce, funkce v politické straně, v jednotné odborové organizaci nebo v závodní radě,
- c) byli přiděleni do jiného oboru práce podle předpisů o všeobecné pracovní povinnosti,
- d) účastnili se brigád v jiném pracovním oboru nebo
- e) byli ze zdravotních důvodů v práci nepřítomni.

(2) Učitel se zařadí v rámci prozatímního plánu pracovních sil do pracovní třídy odpovídající pracím, které naposled konal přede dnem počátku účinnosti tohoto platového řádu.

§ 29.

Určení výše pevného platu ke dni převodu.

(1) V pracovních třídách I až IV se výše pevného platu ke dni převodu do nových příjmů určí podle celkové doby započitatelné k tomuto dni pro zvýšení pevného platu podle obdoby ustanovení §§ 9 až 11.

(2) V pracovní třídě V se výše základního platu ke dni převodu do nových příjmů určí podle § 7 odst. 3.

§ 30.

Poskytování naturálních příjmů.

Až do vydání předpisů podle § 20 odst. 2 se naturální příjmy poskytují podle dosavadních předpisů.

Příjmy některých učitelů nepřítomných v práci.

§ 31.

Lhůty, po které přísluší základní plat podle § 13 odst. 1 písm. c) a d), se počítají nejdříve od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení. Až do tohoto dne se řídí doba trvání nároku na pracovní příjmy při nepřítomnosti v práci pro nemoc (úraz) nebo pro těhotenství (mateřství) podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti nařízení. Celková doba nesmí však přesáhnouti dobu, po kterou příslušely služební příjmy podle předpisů uvedených v předchozí větě.

§ 32.

Nároky státních zaměstnanců povoláných k službě v branné moci se do dne počátku účinnosti zákona č. 64/1950 Sb., o sociálním zabezpečení osob povoláných k službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků, posuzují podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti tohoto nařízení.

§ 33.

Učitelé náboženství.

Na státní zaměstnance, kteří na školách vyučují náboženství, se tento platový řád nevztahuje; jejich platové poměry upraví příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvy financí a práce a sociální péče.

§ 34.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950; provede je ministr školství, věd a umění v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

70.

Vládní nařízení

ze dne 30. května 1950,

kterým se vydává platový řád pro zaměstnance zdravotní péče.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 32 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců (dále jen „zákon“):

§ 1.

Osobní rozsah.

(1) Tento platový řád upravuje platové poměry všech státních zaměstnanců v rozsahu stanoveném v § 2 zákona, kteří jsou odborně činní při výkonu zdravotní péče v léčebných a ošetrovacích ústavech a jiných zdravotnických zařízeních, v nichž se tato péče přímo provádí; v tomto rozsahu se vztahuje též na zaměstnance podniku „Československé státní lázně a zřídla“.

(2) Ministerstvo zdravotnictví může v dohodě s ministerstvem financí blíže určit ústavy a zařízení, jakož i zaměstnance, na něž se vztahuje odstavec 1.

(3) Na zaměstnance přijaté k výkonu prací vyskytující se jen v určitých časových obdobích nebo ke zdolání mimořádných prací přechodné povahy (§ 33 zákona) se tento platový řád vztahuje, jsou-li přijati k výkonu prací, které konají zaměstnanci zdravotní péče.

(4) Koná-li zaměstnanec práce odpovídající různým zaměstnaneckým skupinám, zařadí se podle prací, ve kterých je těžiště jeho činnosti.

U učitelů na lékařských fakultách vysokých škol se považuje za těžiště jejich činnosti činnost učitelská.

Oddíl I.

Pracovní třídy.

§ 2.

Počet pracovních tříd a zařazení jednotlivých druhů prací.

Zaměstnanci zdravotní péče se rozřídí podle druhu konané práce a její hodnoty do sedmi pracovních tříd. Podle seznamu prací, který schválí vláda, se určí, které práce náležejí do jednotlivých pracovních tříd. U prací neuvedených v seznamu se pracovní třída stanoví podle obdoby jiných tam uvedených a stejně hodnotných prací. V pochybných případech určí odpovídající pracovní třídu orgán zmocněný k tomu vládou.

§ 3.

Zařazení zaměstnance při přijetí (při převodu z jiné zaměstnanecké skupiny).

(1) Zaměstnanec se při přijetí zařadí do pracovní třídy, do které jsou zařaděny práce, pro jejichž výkon byl přijat.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně při převodu zaměstnance z jiné zaměstnanecké skupiny.

§ 4.

Přeřazení do vyšší nebo nižší pracovní třídy.

(1) Zaměstnanec, který koná s úspěchem práce zařazené do vyšší pracovní třídy, pře-

řadí se v rámci plánu pracovních sil do této vyšší pracovní třídy nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy mu bylo uloženo konat tyto práce.

(2) Zaměstnanec se přeřadí do nižší pracovní třídy

a) není-li dostatečně způsobilý k výkonu prací odpovídajících jeho dosavadnímu zařazení,

b) vyžaduje-li toho změna organizace práce, po případě plánu pracovních sil.

§ 5.

Společná ustanovení o zařadování (přeřadování).

(1) Koná-li zaměstnanec práce zařazené do více pracovních tříd, zařadí se podle prací, ve kterých je těžiště jeho celkové činnosti.

(2) Zaměstnanec pověřený funkcí se zařadí do pracovní třídy podle nejhodnotnější práce v jeho pracovním úseku.

(3) Zastupování nepřítomného zaměstnance na služební příkaz neodůvoňuje přeřazení zastupujícího zaměstnance do jiné pracovní třídy. Koná-li však přitom zaměstnanec s úspěchem práce zařazené do vyšší pracovní třídy déle než měsíc, přísluší mu za dobu dalšího zastupování náhrada ve výši stanovené v § 6 odst. 3.

Oddíl II.

Příjmy z pracovního poměru.

§ 6.

Výše základního platu.

(1) Výše základního platu v pracovních třídách I až VI činí:

Ve stupni	Při době započitatelné pro časový postup		V pracovní třídě					
	od počátku	do konce	I	II	III	IV	V	VI
			Kčs měsíčně					
1.	—	1. roku	2 270	2 570	2 910	3 320	3 800	4 370
2.	2. roku	3. roku	2 500	2 830	3 210	3 660	4 180	4 810
3.	4. roku	6. roku	2 710	3 060	3 470	3 960	4 530	5 200
4.	7. roku	12. roku	2 890	3 270	3 700	4 220	4 830	5 550
5.	13. roku	19. roku	3 070	3 470	3 930	4 490	5 130	5 900
6.	20. roku	—	3 180	3 600	4 080	4 650	5 320	6 120

ový postup do vyššího stupně téže pracovní třídy je podmíněn úspěšným výsledkem prověření pracovního výkonu zaměstnance.

(2) Základní plat v pracovní třídě VII se stanoví částkou od 5 000 Kčs měsíčně. Výměru základního platu v této pracovní třídě stanoví jednotlivým zaměstnancům na návrh příslušného ústředního úřadu vláda, po případě orgán jí k tomu zmocněný, a to s přihlédnutím k hodnotě zaměstnancovy práce, k jeho pracovním výsledkům, osobním vlastnostem a funkci, kterou po případě zastává.

(3) Náhrada za zastupování nepřítomného zaměstnance (§ 5 odst. 3) se vyměří ve výši rozdílu mezi základním platem zastupujícího zaměstnance a základním platem, který by mu příslušel v pracovní třídě, do níž je zařazen zastupovaný zaměstnanec. Je-li však touto pracovní třídou třída VII, činí náhrada za každou pracovní třídu převyšující třídu, do které je zastupující zaměstnanec zařazen, 15% jeho základního platu; úhrn základního platu a této náhrady nesmí však přesahovat výši základního platu zastupovaného zaměstnance.

(4) Náhrada podle odstavce 3 se posuzuje jako součást základního platu.

(5) Koná-li zaměstnanec činný ve státním léčebném a ošetrovacím ústavu, zařazený do pracovních tříd VI a VII, také činnost na vlastní účet, snižuje se jeho základní plat o 25%.

Doba započitatelná pro časový postup.

§ 7.

(1) Pro časový postup se s omezením stanoveným v §§ 8 a 9 započte doba

- a) strávená v jakémkoli pracovním poměru,
- b) vojenské služby v československé armádě, pokud nebyla prodloužena (nasluhována) v důsledku výkonu trestu,
- c) služby v československých legiích nebo strávená ve vlastnosti účastníka národního boje za osvobození, a to v rozsahu, ve kterém byla dosud započitatelná pro zvýšení služného (platu mu odpovídajícího) podle zákona č. 462/1919 Sb., o propůjčení míst legionářům, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících nebo podle zákona č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

(2) Příslušný ústřední úřad může pro časový postup započísti také dobu strávenou v samostatném zaměstnání (povolání), dobu nezaviněné nezaměstnanosti nebo dobu, po kterou byla zaměstnanec práce znemožněna pro politickou, národní nebo rasovou persekuci.

§ 8.

(1) Ze započtení pro časový postup je vyloučena doba

- a) strávená před dovršením 18. roku věku, pokud nejde o období uvedená v § 7 odst. 1 písm. c),
- b) neomluvené nepřítomnosti v práci,
- c) neplaceného pracovního volna,
- d) po kterou byl zaměstnanec podle příslušných předpisů zproštěn výkonu práce, leč by mu za tuto dobu příslušel plný základní plat,
- e) která byla v předchozím pracovním poměru vyloučena ze započtení pro zvýšení pracovních příjmů.

(2) Příslušný ústřední úřad může v odůvodněných případech povolit započtení doby uvedené v odstavci 1 písm. c) a e).

§ 9.

Při souběhu několika důvodů pro započtení téže doby pro časový postup se provede započtení toliko z jednoho, pro zaměstnance nejpriznivějšího důvodu.

§ 10.

Ministerstvo zdravotnictví může v dohodě s ministerstvy vnitra, financí a práce a sociální péče vydati směrnice k provádění ustanovení §§ 7 až 9.

Doba, po kterou přísluší základní plat.

§ 11.

(1) Základní plat přísluší, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, po dobu trvání pracovního poměru s výjimkou doby

- a) neomluvené nepřítomnosti v práci,
- b) neplaceného pracovního volna,
- c) neschopnosti k práci pro nemoc nebo úraz, pokud tato neschopnost přesahuje dobu 6 týdnů, nebo pokud si zaměstnanec nemoc (úraz) způsobil úmyslně nebo hrubou neobalostí; lhůta 6 týdnů se prodlužuje o 2 týdny u zaměstnanců, jejichž zaměstnání ve veřejné službě ke dni onemocnění (úrazu) trvá již 10 roků, a o další týden za každých dalších 5 roků zaměstnání ve veřejné službě,
- d) nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost přesahuje dobu 6 týdnů; není-li však zaměstnankyně ve veřejné službě zaměstnána alespoň 2 roky, nepřislouží základní plat od počátku nepřítomnosti v práci.

(2) V odůvodněných případech může příslušný ústřední úřad povolit výjimky z ustanovení odstavce 1 písm. c) a d) podle směrnic, které stanoví vláda.

§ 12.

Nárok na základní plat po dobu neschopnosti k práci pro nemoc (úraz) nebo po dobu nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství, vyplývající z ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) a d), trvá, i když pracovní poměr skončil dříve výpovědí danou zaměstnanci v uvedené době.

Funkční přídavky.

§ 13.

(1) Funkční přídavky přísluší zaměstnancům, kteří jsou zařadění do pracovních tříd III až VI a jsou pověřeni funkcí zařadenou do plánu pracovních sil. V pracovní třídě VII je v základním platu obsažena také odměna za zastávání funkce; k její hodnotě se přihlídně při stanovení výměry základního platu podle § 6 odst. 2.

(2) Výše funkčního přídavku činí:

V pracovní třídě	Kčs měsíčně
III	500 až 700
IV	600 až 800
V	700 až 900
VI	900 až 1 500

(3) V mezích částek stanovených v odstavci 2 určí podle hodnoty funkce výši funkčního přídavku jednotlivým zaměstnancům orgán příslušný k pověření zaměstnance funkcí.

(4) Hodnota funkce se posuzuje zejména podle

- míry potřebných znalostí a zkušeností,
- míry odpovědnosti a závažnosti důsledků plynoucích z funkční činnosti po stránce politického, hospodářského, zdravotnického, územního a osobního dosahu,
- závislosti funkční činnosti na příkazech a pokynech nadřízených míst (míry samostatné disposiční pravomoci),
- závislosti práce podřízených zaměstnanců na činnosti zaměstnance pověřeného funkcí (míry intenzity funkční činnosti),
- míry potřebných organizačních schopností a potřebné iniciativnosti a
- počtu bezprostředně podřízených zaměstnanců při jinak stejných okolnostech.

§ 14.

(1) Funkční přídavky jsou odměnou za činnost spočívající v řízení a kontrole práce podřízených zaměstnanců.

(2) Funkční přídavek přísluší, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, po dobu skutečného výkonu funkce a po dobu omluvené nepřítomnosti v práci, po kterou zaměstnanci přísluší základní plat.

(3) Byly-li by u téhož zaměstnance splněny podmínky pro přiznání více než jednoho funkčního přídavku, přísluší mu jen jeden přídavek, a to nejvyšší.

(4) Zaměstnanci, který na služební příkaz zastupuje v pracovních třídách III až VI nepřítomného zaměstnance pověřeného funkcí nebo zatím zastává uprázdněné funkční místo déle než měsíc, přísluší za dobu dalšího zastávání funkce vedle případné náhrady podle § 6 odst. 3 první věty náhrada ve výši příslušného funkčního přídavku. Tato náhrada se snižuje o funkční přídavek po případě příslušující zastupujícímu zaměstnanci. Jde-li o zastupování nebo zatím zastávání funkčního místa v pracovní třídě VII, přísluší náhrada podle § 6 odst. 3 druhé věty ve dvojnásobné výši, snížená obdobně podle ustanovení předchozí věty; přísluší jen potud, pokud úhrn základního platu, případného funkčního přídavku a této náhrady nepřesáhne výši základního platu zastupovaného zaměstnance.

§ 15.

Nebezpečnostní a jazykový příplatek.

(1) Zaměstnancům zařazeným do pracovních tříd I až VI, kteří pracují trvale pod vlivem roentgenového nebo radiového záření nebo jsou vystaveni při práci trvale nákaže tuberkulosou, přísluší nebezpečnostní příplatek. Nebezpečnostní příplatek se vyměří podle míry ohrožení zdraví (života) podle směrnic, které vydá ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvem financí. Zaměstnancům, kterým byla přiměřeně zkrácena pracovní doba podle § 12 odst. 1 zákona, nebezpečnostní příplatek nepřisluší.

(2) Zaměstnancům zařazeným do pracovních tříd I až VI, kteří konají práce vyžadující znalosti a používání cizích řečí, přísluší jazykový příplatek, který činí 200 Kčs měsíčně za každou používanou cizí řeč.

(3) Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, přísluší příplatky uvedené v odstavcích 1 a 2 jen po dobu konání prací odůvodňujících jejich přiznání a po dobu omluvené nepřítomnosti v práci, po kterou přísluší zaměstnanci základní plat.

§ 16.

Prémie a odměny.

(1) Za vyšší pracovní výkon se poskytují prémie, a to ve výši a za podmínek stanovených premiovými řády, které vydá vláda.

(2) Za zlepšovací návrhy, jejichž provedením byla práce z hospodárněna nebo jinak zdokonalena, a za mimořádné výkony a významné pracovní zásluhy mohou být poskytnuty odměny. Bližší předpisy o poskytování odměn vydá vláda.

§ 17.

Odměna za práci přes čas.

(1) Práci přes čas se rozumí práce konaná nad pracovní dobu stanovenou pro období týdenní, a jde-li o zaměstnance pracující v pravidelných pracovních směnech v nepřetržitém provozu, pro období čtyřtýdenní.

(2) Za práci přes čas přísluší s výjimkou uvedenou v odstavci 3 zvláštní odměna za předpokladu, že jde o nařízenou, nezbytně nutnou a déle trvající práci přes čas, která není jinak odměňována a za kterou není poskytnuto náhradní volno. O tom, zda jsou tyto podmínky splněny, rozhoduje příslušný osobní úřad podle směrnic vydaných ministerstvem zdravotnictví v dohodě s ministerstvy financí a práce a sociální péče.

(3) Zvláštní odměna za práci přes čas nepřisluší zaměstnancům, u nichž úhrn pravidelně se opakujících pracovních příjmů a této odměny přesáhne částku, kterou určí vláda.

(4) Vláda stanoví výši odměny, po případě rozsah náhradního volna, a vydá podrobnější předpisy o způsobu přiznávání a poskytování této odměny (náhradního volna).

(5) O odměně za práci konanou o státně uznaných svátcích a památných dnech platí příslušná zákonná ustanovení.

§ 18.

Náhrada za pracovní pohotovost.

Odměna za práci přes čas nepřisluší za pouhou pracovní pohotovost nařízenou nad pracovní dobu stanovenou pro období uvedená v § 17 odst. 1. Za takovou pohotovost může být však poskytnuta náhrada podle směrnice, které vydá vláda.

§ 19.

Věcná plnění.

(1) Věcná plnění lze přiznat jen potud, pokud jsou odůvodněna zvláštními pracovními výkony a je-li to účelnější než poskytování peněžitých

pracovních příjmů, nebo pokud jsou odůvodněna zvláštními povinnostmi. Jinak lze zaměstnanci poskytovat věcná plnění jen za náhradu odpovídající jejich obecné ceně.

(2) Podrobnosti stanoví vláda.

§ 20.

Pracovní příjmy neplně zaměstnaných.

(1) Zaměstnanci, kteří nejsou zaměstnaní po celou pravidelnou pracovní dobu, dostanou část pravidelně se opakujících pracovních příjmů (základního platu, po případě funkčního přídatku, nebezpečnostního a jazykového příplatku a věcných plnění) podle poměru jejich pracovní doby k pravidelné pracovní době. Ustanovení § 6 odst. 5 platí též o pracovních příjmech neplně zaměstnaných.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvy financí a práce a sociální péče.

§ 21.

Přídavek na děti.

(1) Pro přídavek na děti platí obdobně ustanovení §§ 3, 4, 7 a 8, § 17 odst. 1 a 2 a § 19 odst. 1 a 3 zákona č. 90/1949 Sb., o rodinných přídavcích, ve znění předpisů jej měnících nebo doplňujících; v případech uvedených v § 19 odst. 3 uvedeného zákona činí příslušná opatření ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče.

(2) Přídavek na děti přísluší

- a) po dobu, po kterou přísluší základní plat,
- b) za období uvedená v § 2 odst. 3 zákona o rodinných přídavcích.

(3) Na děti, na které se poskytuje podle jiných předpisů, zejména podle předpisů o národním pojištění, výchovné, přídavek na děti nepřisluší.

(4) Nárok na přídavek na děti a každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši tohoto přídatku, musí oprávněný včas ohlásit a prokázat případné podmínky nároku.

Oddíl III.

Společná ustanovení o příjmech z pracovního poměru.

§ 22.

Příjmy z pracovního poměru se rozumějí pracovní příjmy a sociální dávky.

§ 23.

Vznik a zánik nároku na příjmy z pracovního poměru a změna jejich výměry.

(1) Nárok na základní plat a funkční přídavek vzniká dnem, kdy byly splněny podmínky stanovené pro přiznání těchto příjmů, a zaniká s výjimkou stanovenou v odstavci 3 posledním dnem měsíce, v němž odpadly podmínky nároku na tyto příjmy. Zaměstnanci, u kterého vznikl nárok na tyto příjmy jiného dne, než prvního dne v měsíci, přísluší za zbývající část měsíce poměrná část těchto příjmů.

(2) Nárok na ostatní příjmy vzniká (zaniká) dnem, kdy opatření, jímž byly tyto příjmy přiznány (odňaty), nabylo účinnosti, pokud v něm nebude stanoven jiný den.

(3) Nastala-li některá ze skutečností, které podle § 11 odst. 1 vylučují nárok na základní plat, přísluší v měsíci, ve kterém taková skutečnost vznikla nebo zanikla, poměrná část základního platu, funkčního přídávku, nebezpečnostního a jazykového příplatku za dny předcházející a následující, nestanoví-li zvláštní předpisy jinak.

(4) Nastala-li skutečnost, která podle platných předpisů má za následek změnu výměry příjmů uvedených v odstavci 1, přísluší tyto příjmy v nové výměře od prvního dne měsíce následujícího po dni, v němž tato skutečnost nastala, a je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne.

§ 24.

Výplata (poskytování) příjmu z pracovního poměru.

(1) Základní plat, funkční přídavek a přídavek na děti se vyplácí měsíčně předem prvního dne měsíce, pokud nejde o výplatu poměrné části základního platu a funkčního přídávku podle § 23 odst. 1 nebo 3 nebo náhrady podle § 6 odst. 3 a § 14 odst. 3. Případně-li první den měsíce na neděli nebo jiný den, pro který platí ustanovení o nedělích, vyplácí se uvedené příjmy posledního předcházejícího pracovního dne.

(2) Nebezpečnostní a jazykový příplatek se vyplácí zároveň se základním platem; osobní úřad může však podle okolností stanovit jiné výplatní lhůty. Jak se vyplácí (poskytují) ostatní druhy příjmů z pracovního poměru, stanoví příslušné předpisy vydané podle zákona a tohoto platového řádu.

§ 25.

Administrativní srážky.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru nebo se zřetelem na něj lze uhrazovati admi-

nistrativními srážkami z pracovních příjmů bez ohledu na předpisy o exekuci. Tyto pohledávky se uhradí přede všemi ostatními i dříve zaznamenanými pohledávkami vyjma nárok na výživné ze zákona. Podrobnější předpisy o provádění administrativních srážek vydá ministerstvo financí.

§ 26.

Doplatky a přeplatky na příjmech z pracovního poměru.

(1) Nárok na příjmy z pracovního poměru vyjma přídavek na děti se promlčuje, pokud v předpisech o jednotlivých druzích těchto příjmů není stanoveno jinak, ve třech letech ode dne jejich splatnosti.

(2) Vrácení neprávem vyplacených částek pracovních příjmů (přeplatků) lze požadovati jen, věděl-li zaměstnanec nebo musel-li z okolností předpokládati, že jde o částky nesprávně vyměřené nebo omylem vyplacené, a nejdéle za uplynulou dobu tří roků.

(3) O přeplatcích na přídávku na děti platí obdobně ustanovení § 11 odst. 1 první věty zákona o rodinných přídavcích. Přeplatky mohou být sraženy při příštích výplatách přídávku na děti těmž příjemci, a je-li příjemcem zaměstnanec, také z jeho pracovních příjmů. Jinak se přeplatky vymáhají soudní exekucí.

Oddíl IV.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 27.

Převod do pracovních tříd.

(1) Do zaměstnanecké skupiny zaměstnanců zdravotní péče se bez ohledu na dosavadní zařazení převedou zaměstnanci, kteří v den počátku účinnosti tohoto platového řádu, nikoliv jen přechodně, skutečně konají, a jde-li o zaměstnance v tento den nepřítomné v práci, naposled před počátkem této nepřítomnosti konali práce odpovídající této zaměstnanecké skupině.

(2) Zaměstnanec se zařadí v rámci prozatímního plánu pracovních sil do pracovní třídy odpovídající pracím, které naposled konal přede dnem počátku účinnosti tohoto platového řádu.

§ 28.

Určení výše základního platu ke dni převodu.

(1) V pracovních třídách I až VI se výše základního platu ke dni převodu do nových příjmů určí podle celkové doby započitatelné k tomuto dni pro časový postup podle obdoby ustanovení § 7 až 9.

(2) V pracovní třídě VII se výše základního platu ke dni převodu do nových příjmů určí podle § 6 odst. 2.

§ 29.

Poskytování naturálních příjmů.

Až do vydání předpisů podle § 19 odst. 2 se naturální příjmy poskytují podle dosavadních předpisů.

Příjmy některých zaměstnanců nepřítomných v práci.

§ 30.

Lhůty, po které přísluší základní plat podle § 11 odst. 1 písm. c) a d), se počítají nejdříve od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení. Až do tohoto dne se řídí doba trvání nároku na pracovní příjmy při nepřítomnosti v práci pro nemoc (úraz) nebo pro těhotenství (mateřství) podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti tohoto nařízení. Celková doba nesmí však přesáhnout dobu, po kterou příslušely služební příjmy podle předpisů uvedených v předchozí větě.

§ 31.

Nároky státních zaměstnanců povolanců k službě v branné moci se do dne počátku účinnosti zákona č. 64/1950 Sb., o sociálním zabezpečení osob povolanců k službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků, posuzují podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti tohoto nařízení.

§ 32.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950; provede je ministr zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

71.

Vládní nařízení

ze dne 30. května 1950,

kterým se vydává platový řád pro soudce z povolání, prokurátory a soudcovské čekatele.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 31 zákona č. 67/1950 Sb., o pracovních

a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů (soudcovského zákona) (dále jen „zákon“):

§ 1.

Úvodní ustanovení.

(1) Tento platový řád se vztahuje na příslušníky zaměstnanecké skupiny soudců (§ 2 zákona).

(2) Kde se v tomto platovém řádu mluví o soudcích, rozumějí se tím, pokud se z obsahu nepodává něco jiného, všichni příslušníci zaměstnanecké skupiny soudců.

§ 2.

Pracovní třídy.

Pro platové rozřídění soudců se stanoví podle jednotlivých druhů prací a jejich hodnoty tyto pracovní třídy:

Pracovní třída	Druh práce
I	Práce soudcovských čekatelů
II	Práce soudců z povolání ustanovených u okresních a krajských soudů, práce pomocných soudců z povolání ustanovených u nejvyššího soudu nebo správního soudu
III	Práce prokurátorů ustanovených u okresních u krajských prokuratur, práce pomocných prokurátorů ustanovených u generální prokuratury
IV	Práce soudců z povolání ustanovených u státního soudu
V	Práce prokurátorů ustanovených u státní prokuratury
VI	Práce soudců z povolání ustanovených u nejvyššího soudu nebo správního soudu
VII	Práce prokurátorů ustanovených u generální prokuratury

Základní plat.

§ 3.

(1) Výše základního platu se v jednotlivých pracovních třídách stanoví takto:

Pracovní třída	Ve stupni	Při době započitatelné pro časový postup	Základní plat měsíčně Kčs	
I	1.	do konce 1. roku	4 370	
	2.	do konce 2. roku	4 770	
	3.	od počátku 3. roku	5 160	
II/III			II	III
	1.	do konce 1. roku	5 510	7 010
	2.	do konce 4. roku	5 930	7 430
	3.	do konce 8. roku	6 350	7 850
	4.	do konce 13. roku	6 770	8 270
	5.	od počátku 14. roku	7 190	8 690
IV/V			IV	V
	1.	do konce 3. roku	9 000	11 000
	2.	do konce 6. roku	10 000	12 000
	3.	od počátku 7. roku	11 000	13 000
VI/VII			VI	VII
	1.	do konce 3. roku	11 000	14 000
	2.	do konce 6. roku	13 000	16 000
	3.	od počátku 7. roku	15 000	18 000

(2) Časový postup do vyššího stupně téže pracovní třídy je podmíněn úspěšným výsledkem prověření pracovního výkonu soudce.

(3) Soudcům, kteří byli přiděleni k vykonávání prací zařazených do vyšší pracovní třídy, může být po dobu tohoto přidělení základní plat zvýšen o částku rovnající se rozdílu mezi základním platem jim příslušejícím a základním platem, který by jim příslušel, kdyby byli ustanoveni na místě, s nímž jsou spojeny práce, k jejichž vykonávání byli přiděleni.

§ 4.

(1) Pro časový postup se započte doba strávená v příslušné nebo vyšší pracovní třídě s výjimkou doby

1. neomluvené nepřítomnosti v práci,
2. neplaceného pracovního volna,

3. po kterou byl soudce zproštěn výkonu práce, leč by mu za tuto dobu příslušel nárok na nesnížený základní plat (§ 21 odst. 3 věta druhá a odst. 4 zákona).

(2) Pracovní třídy II a III se považují s hlediska ustanovení odstavce 1 za stejně vysoké pracovní třídy. Totéž platí obdobně o pracovních třídách IV a V a o pracovních třídách VI a VII.

(3) Započitatelná doba, kterou soudcovský čekatel strávil v pracovní třídě I po úspěšném výkonu odborné justiční zkoušky, se započte pro časový postup v pracovních třídách II a III.

(4) Dobou strávenou v pracovní třídě se rozumí doba, po kterou byl soudce v pracovní třídě zařazen. Doba, po kterou byl soudce přidělen k vykonávání prací, zařazených do vyšší pracovní třídy, se posuzuje jako doba strávená v této vyšší pracovní třídě.

(5) Ministerstvo spravedlnosti může v odůvodněných případech povolit započtení doby uvedené v odstavci 1 č. 2.

§ 5.

(1) Pro časový postup v pracovní třídě I se započte doba právní praxe započitatelná nebo započtená pro připuštění k odborné justiční zkoušce, jež byla strávena v jiné zaměstnanecské skupině nebo v jiném zaměstnání.

(2) Jinak může ministerstvo spravedlnosti započíst zcela nebo zčásti pro časový postup v pracovních třídách I až III dobu skutečně strávenou po dosažení 18. roku věku v jiné zaměstnanecské skupině nebo v jiném pracovním poměru nebo v samostatném zaměstnání (povolání), pokud soudce konal po tuto dobu práce, které mají význam pro pracovní upotřebení soudce, při čemž může podle okolností vyloučit ze započtení dobu obvykle potřebnou pro nabytí předepsaného předběžného vzdělání (§ 4 odst. 1 č. 2 zákona).

(3) Ze započtení podle odstavce 2 je vyloučena doba, která byla v jiné zaměstnanecské skupině nebo v jiném předchozím pracovním poměru vyloučena ze započtení pro zvýšení pracovních příjmů.

§ 6.

(1) Pro časový postup v pracovních třídách I až III se započte doba

1. vojenské služby v československé armádě, pokud nebyla prodloužena (nasluhována) v důsledku výkonu trestu na svobodě,
2. služby v československých legiích nebo strávená ve vlastnosti účastníka národního boje za osvobození, a to v rozsahu, ve kterém byla dosud započitatelná pro zvýšení služného (platu mu odpovídajícího) podle zákona č. 462/1919 Sb., o propůjčování míst legionářům, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, nebo podle zákona č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

(2) Ustanovení odstavce 1 č. 1 se nevztahuje na dobu strávenou v poměru vojenské osoby z povolání; doba strávená v tomto poměru se posuzuje podle § 5 odst. 2.

§ 7.

Ministerstvo spravedlnosti může pro časový postup v pracovních třídách I až III započíst zcela nebo zčásti též dobu nezaviněné nezaměstnanosti nebo dobu, po kterou byla práce znemožněna pro politickou, národní nebo rasovou

persekuci, pokud spadají do doby po dosažení 18. roku věku.

§ 8.

Při souběhu několika důvodů pro započtení téže doby pro časový postup se provede započtení toliko z jednoho, pro soudce nejpriznivějšího důvodu.

§ 9.

(1) Základní plat přísluší, pokud zvláštní předpisy nebo další ustanovení tohoto platového řádu nestanoví jinak, po dobu trvání pracovního poměru.

(2) Základní plat nepřisluší, pokud se dále nestanoví jinak, po dobu

1. neomluvené nepřítomnosti v práci,
2. neplaceného pracovního volna,
3. neschopnosti k práci pro nemoc nebo úraz,
4. nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství.

(3) Nemůže-li soudce konati práci pro nemoc nebo úraz, které si nezpůsobil ani úmyslně ani hrubou nedbalostí, podrží nárok na základní plat po dobu 6 týdnů. Tato lhůta se prodlužuje o 2 týdny, je-li soudce ke dni onemocnění (úrazu) zaměstnán ve veřejné službě alespoň 10 roků a o další týden za každých dalších 5 roků takového zaměstnání.

(4) Soudce žena, která ke dni počátku nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství je ve veřejné službě zaměstnána alespoň 2 roky, podrží nárok na základní plat po dobu 6 týdnů.

(5) V odůvodněných případech může ministerstvo spravedlnosti povolit podle směrnic, které stanoví vláda, větší výhody, než které plynou z ustanovení odstavců 3 a 4.

§ 10.

(1) Nárok na základní plat po dobu neschopnosti k práci pro nemoc (úraz) nebo po dobu nepřítomnosti v práci pro těhotenství nebo mateřství, vyplývající z ustanovení § 9 odst. 3 a 4, trvá, i když pracovní poměr soudce skončil dříve podle § 13 odst. 1 nebo 2 zákona opatřením, k němuž došlo v době, po kterou se mu zachovává nárok na základní plat.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro soudcovského čekatele, jehož pracovní poměr byl rozvázán výpovědí.

§ 11.

Pracovní přídavky.

(1) Soudcům z povolání, pověřeným obstaráváním prací trestního soudnictví, mohou být přiznány pracovní přídavky, a to až do těchto měsíčních částek:

- a) u okresních a krajských soudů 500 Kčs,
b) u nejvyššího soudu 1 000 Kčs.

(2) Za práce, které vzhledem ke své závažnosti, obtížnosti a odpovědnosti kladou na soudce z povolání a prokurátory zvláštní požadavky, k nimž nebylo přihlédnuto již při zařazení příslušných prací do pracovních tříd, může být přiznán pracovní příravek až do částky 4 000 Kčs měsíčně.

(3) Pracovní přídavky podle odstavců 1 a 2 lze přiznati jen po dobu, po kterou je soudce pověřen pracemi, odůvodňujícími jejich přiznání. Pokud byly pracovní přídavky přiznány, platí o nich obdobně ustanovení §§ 9 a 10.

(4) Pracovní přídavky uvedené v odstavcích 1 a 2 se přiznávají podle směrnice, které stanoví, pokud jde o soudce u správního soudu předseda vlády, pokud jde o ostatní soudce ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

§ 12.

Funkční přídavky.

(1) Soudcům, pověřeným správní funkcí (§ 3 odst. 1 zákona) zařazenou do plánu pracovních sil, přísluší tyto funkční přídavky:

Funkční stupeň	Funkce	Výše funkčního příravku měsíčně Kčs
1.	Předsedové okresních soudů do 7 soudcovských oddělení, okresní prokurátoři v sídlech okresních soudů do 7 soudcovských oddělení	1 000
2.	Náměstkové předsedů okresního soudu civilního a okresního soudu trestního v Praze, náměstek okresního prokurátora v Praze	2 000
3.	Předsedové okresních soudů s více než 7 soudcovskými odděleními (s výjimkou předsedů okresního soudu civilního a okresního soudu trestního v Praze), okresní prokurátoři v sídlech okresních soudů s více než 7 soudcovskými odděleními (s výjimkou okresního prokurátora v Praze), vedoucí pomocných soudcovských prací u nejvyššího soudu nebo správního soudu, vedoucí pomocných prokurátorských prací u generální prokuratury	2 300
4.	Náměstkové předsedů krajských soudů, náměstkové krajských prokurátorů, přednosta presidia u nejvyššího soudu, správního soudu nebo generální prokuratury	3 000
5.	Předsedové okresního soudu civilního a okresního soudu trestního v Praze, okresní prokurátor v Praze	3 500
6.	Náměstkové předsedy státního soudu, náměstkové státního prokurátora, předsedové krajských soudů (s výjimkou předsedy krajského soudu v Praze), krajské prokurátoři (s výjimkou krajského prokurátora v Praze)	4 000

Funkční stupeň	Funkce	Výše funkčního přídatku měsíčně Kčs
7.	Náměstkové předsedy nejvyššího soudu nebo správního soudu, náměstkové generálního prokurátora	5 000
8.	Předseda krajského soudu v Praze, krajský prokurátor v Praze	6 000
9.	Předseda státního soudu, státní prokurátor	7 000
10.	Předseda nejvyššího soudu nebo správního soudu, generální prokurátor	8 000

(2) Funkční přídatek přísluší, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, po dobu, po kterou je soudce funkcí pověřen. Jinak platí obdobně ustanovení §§ 9 a 10.

(3) Byly-li by u téhož soudce splněny podmínky pro přiznání více než jednoho funkčního přídatku, přísluší mu jen jeden přídatek, a to nejvyšší.

(4) Soudci, který na příkaz zastupuje nepřítomného soudce pověřeného správní funkcí nebo prozatímně zastává uprázdněnou správní funkci déle než měsíc, přísluší za dobu dalšího takového zastávání funkce náhrada ve výši příslušného funkčního přídatku. Tato náhrada se snižuje o funkční přídatek, který mu po případě přísluší.

(5) Náhrada podle odstavce 4 se posuzuje stejně jako funkční přídatek.

§ 13.

Prémie a odměny.

(1) Za vyšší pracovní výkon se poskytují prémie, a to ve výši a za podmínek stanovených prémiovým řádem, který vydá vláda.

(2) Za zlepšovací návrhy, jejichž provedením byla práce z hospodárněna nebo jinak zkonalena, a za mimořádné výkony a významné pracovní zásluhy mohou být poskytnuty odměny. Bližší předpisy o poskytování odměn vydá vláda.

§ 14.

Náhrada za pracovní pohotovost.

Za pracovní pohotovost nařízenou nad pracovní dobu, stanovenou pro týdenní období, může být poskytnuta náhrada podle směrnice, které vydá vláda.

§ 15.

Přídatek na děti.

(1) Pro přídatek na děti platí obdobně ustanovení §§ 3, 4, 7 a 8, § 17 odst. 1 a 2 a § 19 odst. 1 a 3 zákona č. 90/1949 Sb., o rodinných přídatcích, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících; v případech uvedených v § 19 odst. 3 uvedeného zákona činí příslušná opatření ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvy financí a práce a sociální péče.

(2) Přídatek na děti přísluší

1. po dobu, po kterou přísluší základní plat,
2. za období uvedená v § 2 odst. 3 zákona o rodinných přídatcích.

(3) Na děti, na které se poskytuje podle jiných předpisů, zejména podle předpisů o národním pojištění, výchovné, přídatek na děti nepřislouší.

(4) Nárok na přídatek na děti a každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši tohoto přídatku, musí oprávněný včas ohlásit a prokázat případné podmínky nároku.

§ 16.

Vznik a zánik nároku na pracovní příjmy a změna jejich výměry.

(1) Nárok na základní plat a funkční přídatky vzniká dnem, kdy byly splněny podmínky stanovené pro přiznání těchto příjmů, a zaniká s výjimkou stanovenou v odstavci 3 posledním dnem měsíce, v němž odpadly podmínky nároku na tyto příjmy. Soudci, u kterého vznikl nárok na tyto příjmy jiného dne než prvního dne v měsíci, přísluší za zbývající část měsíce poměrná část těchto příjmů.

(2) Nárok na ostatní pracovní příjmy (§§ 11, 13 a 14) vzniká (zaniká) dnem, kdy opatření,

jímž byly tyto příjmy přiznány (odňaty), na bylo účinnosti, pokud v něm nebude stanoven jiný den.

(3) Nastala-li některá ze skutečností, které podle §§ 9 až 12 vylučují nárok na pracovní příjmy uvedené v odstavci 1 nebo na pracovní přídavek, přísluší v měsíci, ve kterém taková skutečnost vznikla nebo zanikla, poměrná část těchto příjmů za dny předcházející a následující, nestanoví-li zvláštní předpisy jinak.

(4) Nastala-li skutečnost, která podle platných předpisů má za následek změnu výměry pracovních příjmů uvedených v odstavci 1, přísluší tyto příjmy v nové výměře od prvního dne měsíce následujícího po dni, v němž tato skutečnost nastala, a je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne.

§ 17.

Výplata (poskytování) příjmů z pracovního poměru.

(1) Základní plat, pracovní přídavek, funkční přídavek a přídavek na děti se vyplácí měsíčně předem prvního dne měsíce, pokud nejde o výplatu poměrné částky základního platu, pracovních přídaveků a funkčních přídaveků podle § 16 odst. 1 nebo 3 nebo náhrady podle § 12 odst. 3. Případně-li první den měsíce na neděli nebo na jiný den, pro který platí ustanovení o nedělích, vyplácí se uvedené příjmy posledního předcházejícího pracovního dne.

(2) Jak se vyplácí (poskytuje) ostatní druhy příjmů z pracovního poměru, stanoví příslušné předpisy vydané podle zákona a tohoto platového řádu.

§ 18.

Administrativní srážky.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru nebo se zřetelem na něj lze uhrazovat administrativními srážkami z pracovních příjmů bez ohledu na předpisy o exekuci. Tyto pohledávky se uhradí přede všemi ostatními i dříve zaznamenanými pohledávkami vyjma nárok na výživné ze zákona. Podrobnější předpisy o provádění administrativních srážek vydá ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvem financí.

§ 19.

Doplatky a přeplatky na příjmech z pracovního poměru.

(1) Nárok na příjmy z pracovního poměru vyjma přídavek na děti se promlčuje, pokud v předpisech o jednotlivých druzích těchto

příjmů není stanoveno jinak, ve třech letech ode dne jejich splatnosti.

(2) Vrácení neprávem vyplacených částek pracovních příjmů (přeplatků) lze požadovat jen, věděl-li soudce nebo musel-li z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně vyměřené nebo omylem vyplacené, a nejdéle za uplynulou dobu tří roků.

(3) O přeplatcích na přídavek na děti platí obdobně ustanovení § 11 odst. 1 první věty zákona o rodinných přídavecích. Přeplatky mohou být sraženy při příštích výplatách přídavek na děti těmž příjemci, a je-li příjemcem soudce, také z jeho pracovních příjmů. Jinak se přeplatky vymáhají soudní exekucí.

Převod do nových příjmů.

§ 20.

Zařazení do pracovních tříd.

Při převodu do základního platu se soudce zařadí do pracovní třídy odpovídající podle § 2 pracím spojeným s místem, na němž byl ustanoven v den počátku účinnosti tohoto platového řádu.

§ 21.

Určení výše základního platu.

(1) Výše základního platu v pracovní třídě, do které byl soudce převeden, se určí takto:

1. soudcům zařazeným do pracovní třídy VI nebo VII podle započítatelné doby, po kterou byli ustanoveni (přiděleni) u nejvyššího soudu nebo správního soudu nebo u generální prokuratury, s vyloučením doby strávené v sekretariátě nejvyššího soudu nebo správního soudu,
2. soudcům zařazeným do pracovní třídy IV nebo V podle započítatelné doby, po kterou byli ustanoveni (přiděleni) u státního soudu nebo u státní prokuratury, k níž se připočte též doba přicházející v úvahu podle č. 1,
3. soudcům zařazeným do pracovní třídy II nebo III podle celkové započítatelné doby strávené v poměru soudce z povolání nebo prokurátora, k níž se připočte případná další doba započítatelná nebo započtená pro zvýšení základního služného,
4. soudcovským čekatelům v pracovní třídě I podle celkové započítatelné doby strávené v poměru soudcovského čekatele, k níž se na přihlášku čekatele připočte případná další doba započítatelná podle § 5 odst. 1 nebo podle § 6.

(2) Soudcům uvedeným v odstavci 1 č. 1 a 2 může ministerstvo spravedlnosti pro určení výše základního platu při převodu a pro další

časový postup započíst zcela nebo zčásti i jinou dobu započitatelnou nebo započtenou pro zvýšení základního služného.

(3) Započitatelnost doby strávené přede dnem počátku účinnosti tohoto platového řádu jest posuzovati podle předpisů platných v den bezprostředně předcházející dni počátku jeho účinnosti.

(4) Dojde-li k opětovnému ustanovení soudce, přihlíží se k době, kterou strávil v předcházejícím pracovním poměru soudce přede dnem počátku účinnosti tohoto platového řádu, podle obdoby ustanovení odstavců 1 a 2.

§ 22.

Funkční přídávky.

Soudcům z povolání a prokurátorům, kteří v den počátku účinnosti tohoto platového řádu vykonávali na základě svého ustanovení nebo na základě zvláštního pověření funkci, která je plánována v prozatímním plánu pracovních sil, přísluší funkční přírůstek podle funkčního stupně, do kterého jest tato funkce zařaděna.

Závěrečná ustanovení.

§ 23.

Lhůty, po které přísluší nárok na základní plat podle § 9 odst. 3 a 4, se počítají nejdříve od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto platového řádu. Až do tohoto dne se řídí doba trvání nároku na pracovní příjmy při nepřítomnosti v práci pro nemoc (úraz)

nebo pro těhotenství (mateřství) podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti tohoto platového řádu. Celková doba nesmí však přesáhnouti dobu, po kterou příslušely služební příjmy podle předpisů uvedených v předchozí větě.

§ 24.

Nároky na pracovní příjmy soudců povolání k službě v branné moci se do dne počátku účinnosti zákona č. 64/1950 Sb., o sociálním zabezpečení osob povolaných k službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků, posuzují podle předpisů platných (použitelných) přede dnem počátku účinnosti tohoto platového řádu.

§ 25.

Působnost vyhrazenou v tomto platovém řádu ministerstvu spravedlnosti, vykonává pro soudce z povolání u správního soudu jeho předseda.

§ 26.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950; provedou je předseda vlády a ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.